

Curierul Adventist

MAI 2020: DE UNDE VINE AJUTORUL? + FRICA TE PĂZEȘTE, FRICA NAȘTE MONȘTRI
+ ATACUL SURPRIZĂ + CE A FĂCUT ELLEN WHITE ÎN TIMPUL UNEI PANDEMII +
DOUĂSPREZECE LUCRURI PE CARE LE POT FACE ADVENTIȘTII DE ZIUA A ȘAPTEA ÎN
CARANTINĂ + VIAȚA DUPĂ CRIZĂ + DOCTRINA BIBLICĂ DESPRE DUHUL SFÂNT

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INȘPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

DUMNEZEUL
izbăvirilor –
BIRUITORI
prin crize

Răspunsuri la cele mai importante și relevante întrebări în contextul crizei generate de pandemia COVID-19.

Precomandă cartea acum!

În vremea distanțării este un răspuns firesc la frământările care au devenit nu doar comune, ci și presante pentru mulți dintre noi în doar câteva săptămâni. Cei **20 de autori români și străini**, dintre care 10 cadre universitare, cu specializări în domeniul medicinei, psihologiei, comunicării, sociologiei, filosofiei, teologiei, dreptului, economiei sau tehnologiei informației, **răspund prin prisma specializării și experienței lor la cele mai importante și relevante întrebări (mai jos o selecție din acestea) în contextul crizei generate de pandemia COVID-19.**

Colecția celor 32 de articole, editată de Norel Iacob, redactorul-șef al revistei *Semnele timpului*, oferă **informație de cea mai bună calitate, sintetizată în răspunsuri succinte, dar edificatoare.** Tonul general al cărții este tonic și, în același timp, realist și responsabil. Departate de a fi o carte tehnică, volumul oferă pasaje de mare sensibilitate, inspiratoare, care vorbesc despre abordarea empatică și umanizantă, caracteristică volumului.

Preocupările spirituale și existențiale aduse în prim-plan de criza noului coronavirus devin centrul atenției în ultima și cea mai consistentă secțiune a cărții. În ansamblu, volumul este un ghid minimal și necesar, o sursă de orientare și echilibru într-un moment în care criza ne-a făcut să ne recunoaștem vulnerabilitățile mult mai ușor și să căutăm susținere și ajutor.

Din întrebările care ne preocupă în vremea distanțării:

- » Cum ne putem pregăti pentru eventuala îmbolnăvire de COVID-19?
- » Cum știu dacă sunt infectat cu noul coronavirus sau am răceală/gripă?
- » Ce risc am să dezvolt o formă gravă a bolii?
- » Ce înseamnă o reacție echilibrată în fața riscului?
- » Ce facem cu anxietatea?
- » Cum ne apărăm de pseudoștiri și de panică?
- » Cum recunoști o conspirație în vreme de pandemie?
- » Marile întrebări: De ce se întâmplă? De ce mie?
- » Ce spune Biblia despre bolile contagioase?
- » Pentru ce să ne rugăm în timp de criză?
- » Ce legătură au pandemiile cu sfârșitul lumii?
- » Ce ne-ar putea consola teribila frică de moarte?

Anul XCVII, MAI 2020. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szasz; Consultanți: Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, Viorel Răducan, Iosif Pașca, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Florian Ristea, Marius Andrei; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

DE UNDE VINE AJUTORUL?

Trăim într-o lume în care cuvântul cel mai des folosit este „criză”. Mai întâi un tsunami a îngrozit lumea. Rănilor nu s-au vindecat, dimpotrivă, au fost adâncite de atacurile teroriste, iar migrația care a urmat a mărit dimensiunea crizei. Acum, pandemia de coronavirus a așternut groaza asupra omenirii. Trăim vremea sfârșitului, se împlinesc cuvintele profetice rostite de Isus: „Oamenii își vor da sufletul de groază în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla.” Se caută soluții. Este actuală întrebarea lui David: „De unde îmi va veni ajutorul?” Psalmul 121 este un răspuns încurajator la frământările umane.

Încotro ne îndreptăm privirea?

Spre munți? În vechime, pe înălțimi erau altarele păgâne și se aduceau jertfe dumnezeilor falși. Să mă îndrept spre idoli, care nu mă pot ajuta? În simbolistica Vechiului Testament, munții adesea însemnau oameni cu influență. Oamenii pot fi binevoitori, unii chiar sunt unelte în mâna lui Dumnezeu, dar și ei au nevoie de ajutor. David se ascundea în munții Hakillah, dar nu-și punea încrederea în stânci, nici în dumnezei străini, nici în oameni, nici în sine. Știa de unde vine ajutorul suprem: „Ajutorul meu vine de la Domnul, care a făcut cerurile și pământul” (Psalmii 121:2).

Ajutorul suprem vine de la Domnul!

Acest secret a fost descoperit cu succes de către cei zece leproși din vremurile biblice. Erau în carantină în afara cetății, respectând regula sanitară. Vindecarea au căutat-o și au găsit-o la Domnul: „Isuse, ai milă de noi.” Isus i-a trimis la preoți, uneltele omenești desemnate de El. Rezultatul? „Și pe când se duceau, au fost curățiți” (Luca 17:14). Cine i-a vindecat? Samariteanul, „când s-a văzut vindecat, s-a întors slăvind pe Dumnezeu, s-a aruncat la picioarele lui Isus și i-a mulțumit” (Luca 17:15-16).

Evangelia relatează despre diferite situații de criză și rezolvarea acestora. Era criză de mâncare. Istoria se poate repeta. Ucenicii au declarat faliment. De unde vine ajutorul? Atunci când puținul omenesc a fost binecuvântat de Isus, toți s-au săturat. Ajutorul a venit de la Domnul. Isus S-a folosit și de capacitatea umană disponibilă (Marcu 6:32-44; Ioan 6:1-13).

Ucenicii erau în criză: „Corabia era învăluită de valuri în mijlocul mării.” De unde vine ajutorul? „Isus a venit la ei umblând pe mare și, după ce au intrat în corabie, a stat vântul” (Matei 14:24,32).

Domnul este ajutorul meu!

Domnul a fost, este și rămâne un ajutor sigur în orice criză! „El nu va îngădui să ți se clatine piciorul; nu va dormita; te va păzi de orice rău, îți va păzi sufletul... de acum și până-n veac” (Psalmii 121:3-8).

Criza coronavirus va trece și vor veni altele. Va veni și criza finală. As-tăzi, să încheiem asigurarea de viață cu Cel care spune despre Sine: „Eu am fost mort și trăiesc.” Numai El ne poate feri de necaz. Dacă totuși îngăduie boala, El ne poate vindeca. Dacă în înțelepciunea Sa va proceda altfel, El ne poate învia! Ajutorul îmi vine de la Domnul! ■

Szász Ernest, coordonatorul redacției maghiare a Editurii Viață și Sănătate

CUPRINS

3 Editorial

Szász Ernest

De unde vine ajutorul?

4 Criza coronavirus

Mesaj pentru pastori

Documente emise de Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România în perioada 26 martie – 11 aprilie 2020

10 Reflecții

Traian Aldea

Coronavirus 2020, motiv de meditație

11 Reflecții

Daniel Nițulescu

Frica te păzește, frica naște monștri

12 Reflecții

Mugurel Asaței

Atacul surpriză

14 Sănătate

Melchor Ferreyra

Ce a făcut Ellen White în timpul unei pandemii

16 Sănătate

Marcos Paseggi

Douăsprezece lucruri pe care le pot face adventiștii de ziua a șaptea în carantină

18 Spiritual

Ősz-Farkas Ernő

Viața după criză

20 Reflecții

Adrian Neagu

Cum să trecem biruitori prin crize

22 Remember

Mihail Gheorghe Pițurlea

Gheorghe Pițurlea

23 La odihnă

26 Doctrină

Zoltán Szallós

Doctrina biblică despre Duhul Sfânt (I)

28 Teologie

Florin Lăiu

Pavel despre timpul adventului

30 De la inimă la inimă

Aurel Neațu

În mijlocul molimei, să rămânem oameni!

31 Pagina copiilor

Alina Chirileanu

Cutița cu făgăduințe

DOCUMENTE EMISE DE UNIUNEA DE CONFERINȚE A BISERICII ADVENTISTE DE ZIUA A ȘAPTEA DIN ROMÂNIA ÎN PERIOADA 26 MARTIE – 11 APRILIE 2020

1. Actualizarea mesajului pentru credincioșii Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România privind pandemia COVID-19, 26 martie 2020

Liderii și credincioșii Bisericii Adventiste se încred în Dumnezeu și cer ajutor divin în lupta pe care țara noastră o duce împotriva virusului gripal. Rugăciunea noastră este: „Adu-Ți aminte, Doamne, de îndurarea și bunătatea Ta, căci sunt veșnice” (Psalmii 25:6).

Informăm credincioșii că măsurile din Ordonanța militară 2¹, emisă în 21 martie 2020, reglementează, printre altele, următoarele aspecte: se pot oficia slujbe în lăcașurile de cult de către slujitorii bisericești fără accesul publicului, slujbele putând fi transmise online; se pot oficia acte religioase cu caracter privat (botez, cununii, înmormântări), la care pot participa maximum 8 persoane.

Ultimele reglementări din Ordonanța militară 3², emisă în 24 martie 2020, permit deplasarea doar din motive justificate, precum: îngrijirea persoanelor vârstnice și bolnave; deplasarea la locul de muncă sau pentru cumpărături urgente; deplasarea în scop umanitar sau de voluntariat.

Informăm credincioșii adventiști din România că pot beneficia de asistență spirituală pastorală la domiciliul personal în condițiile stării de urgență și reamintim faptul că pe www.adventist.ro, site-ul oficial al bisericii, puteți consulta lista cu cele aproximativ 70 de biserici care transmit servicii divine în direct.

În cadrul programului difuzat de Speranța TV și Radio Vocea Speranței, veți putea urmări în Sabatul din 28 martie raportul președintelui bisericii, pastorul Aurel Neațu, care va prezenta situația credincioșilor adventiști, precum și activitatea socială și spirituală pe care Biserica Adventistă din România o desfășoară în contextul pandemiei.

Reamintim apelul către toți credincioșii de a mijloci în rugăciune pentru țară și biserică în fiecare seară, în intervalul orar 20:00–21:00. La nivel internațional, adventiștii desfășoară campania „100 de zile de rugăciune”, în perioada 27 martie – 4 iulie, pentru primirea Duhului Sfânt, pentru implicare personală în misiune și pentru încetarea pandemiei de COVID-19. Rugăm pastorii să acorde atenție fiecărui membru al bisericii și, împreună cu instituțiile acestora, să slujim prin voluntariat persoanele vulnerabile, respectând toate măsurile în vigoare pentru prevenirea răspândirii virusului și pentru securitate.

Reiterăm apelul de a respecta ordonanțele militare și de a sta în casă! Un mod practic prin care putem ajuta în această perioadă este să donăm sânge. Unii credincioși adventiști și fundațiile administrate de aceștia au experiență în aceas-

tă privință. Să răspundem acum apelului național pentru donarea de sânge.

„De unde-mi va veni ajutorul?” – nu este doar o întrebare dintr-un psalm favorit, ci și o frământare sufletească pentru zeci de persoane în aceste vremuri. Să oferim răspunsul Bibliei pentru noi înșine și pentru toți ceilalți: „Ajutorul meu vine de la Domnul, care a făcut cerurile și pământul; pune-ți nădejdea în Domnul, căci la Domnul este îndurarea” (Psalmii 121:1,2; 130:7). ■

Comitetul Executiv al Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România

2. Starea Bisericii în pandemie – Primul raport³, 28 martie 2020

În ultimele săptămâni am schimbat frecvent informații cu directorii de instituții și administratorii Conferințelor. Dată fiind situația de față din România, vin înaintea dumneavoastră cu un raport despre starea bisericii în contextul pandemiei.

Am cerut date de ultimă oră, pentru a cunoaște situația din țară și modul în care noi, ca organizație, ne adaptăm la provocări zi după zi.

Sunt vremuri pentru care nu avem experiență. Lucrurile care se întâmplă sunt noi, dar aceasta nu ne sperie. Profeția ne-a avertizat că, pe măsură ce ne apropiem de revenirea Domnului Isus, vor apărea evenimente cu totul surprinzătoare.

În fiecare zi, împreună cu colegii și președinții de Conferințe, comunicăm la telefon și încercăm să facem față, să ținem pasul cu cerințele care se schimbă de la o zi la alta. Voi face câteva precizări despre numărul adventiștilor infectați cu COVID-19, mă voi referi mai târziu la situația din România și din alte câteva state europene.

Am primit ieri informații detaliate, experiențe, liste cu activități pe care angajații și voluntarii Bisericii Adventiste din România le-au întreprins în această perioadă. Sunt multe și îmbucurătoare. Biserica nu este în pauză, Biserica Adventistă are capacitatea să iasă din această criză mai puternică și mai unită.

Nu pot aminti toate lucrurile frumoase care merită știute de toți, dar vă mulțumesc dvs., celor care lucrați pentru biserică în aceste zile grele, și vă asigur că mă rog pentru voi, pentru slujbașii bisericii și pentru voluntarii care jertesc resurse și energie în Numele Domnului Isus.

Suntem oamenii speranței și am ales să vă prezint veștile bune. Noi trebuie să răspândim speranța, nu teama.

¹ <https://www.mai.gov.ro/wp-content/uploads/2020/03/Ordonanta-militar%C4%83-nr.-2-2020-m%C4%83suri-prevenire-COVID-19-1-1.pdf>

² <https://www.mai.gov.ro/wp-content/uploads/2020/03/Ordonanta-militar%C4%83-nr.-2-2020-m%C4%83suri-prevenire-COVID-19-1-1.pdf>

³ Raport difuzat în cadrul emisiunii Ediție Specială, la Speranța TV, sâmbătă, 28 martie 2020, orele 11:00–12:00.

95% dintre cele peste 60 de instituții adventiste de educație, inclusiv Universitatea Adventus, desfășoară cursuri online. Felicit dascălii pentru implicare și le urez succes elevilor și studenților în acest an școlar de neuitat.

În mod cu totul surprinzător, știu că unele librării au avut vânzări neobișnuit de mari în ultimele zile. Angajații din editura și tipografia bisericii lucrează. Au creat un pachet special de cărți, ale speranței, „pentru cei care vor să înțeleagă evenimentele finale în context”. Editura Viața și Sănătate a donat cărți persoanelor aflate în carantină în București și oferă gratuit titluri despre speranță în format electronic.

Evangelhiștii cu literatura sunt o categorie destul de afectată. Pentru următoarea perioadă, Uniunea preia integral cheltuielile de salarizare pentru colportori. Același lucru îl vor face Conferințele pentru librari în următoarele luni.

Apreciez în mod deosebit personalul de la Speranța TV și Radio Vocea Speranței, care lucrează la foc continuu, la sediul Centrului Media Adventist. Realizatorii nu pot lucra de la distanță și ne rugăm ca Dumnezeu să îi ocrotească pe toți. Dincolo de adaptarea permanentă a grilei de programe, au avansat în discuția cu Ministerul Educației pentru un proiect de teleșcoală. Acum sunt în căutare de profesori voluntari.

ADRA România este o altă instituție din prima linie. Asistenții sociali au fost instruiți să lucreze protejat în favoarea populațiilor cu risc crescut de infectare cu COVID-19. Săptămâna trecută au ajutat peste 500 de beneficiari din medii vulnerabile, oferindu-le informații, produse de igienă, pachete cu alimente de bază și chiar transport. În aceeași manieră a lucrat și Asociația „Ridică-te și umblă”, în parteneriat cu Primăria Capitalei. La nivel național, sprijină 500 de persoane cu dizabilități.

Departamentul de Sănătate ne-a oferit consiliere și a emis comunicate ori de câte ori s-a impus lucrul acesta. Săptămâna aceasta a fost elaborat un document cu instrucțiuni pentru voluntari.

Revista *Semnele timpului* și site-ul www.semnele-timpului.ro s-au adaptat situației actuale. Până acum, au fost publicate 19 articole, pe care le puteți vizualiza pe pagina dedicată subiectului COVID-19. În 13 zile de la primul articol publicat, mai mult de un sfert de milion de utilizatori unici au accesat site-ul www.semnele-timpului.ro. Într-o singură zi, peste 48 000 de utilizatori au intrat pe site. Pe tot parcursul zilei, în fiecare secundă, sunt prezenți între câteva sute și o mie de utilizatori. O selecție din aceste articole se va regăsi și în ediția tipărită.

Pastorii au fost greu încercați în aceste zile. Cunoscuți mulți colegi care au lucrat în condiții deosebite de stres și risc major. Rugați-vă în fiecare zi pentru pastorii dvs.! Unele sarcini au fost suspendate, în timp ce realitatea de pe teren a creat pe loc îndatoriri noi și mult mai complexe. Asociația Pastorală a pregătit un ghid de intervenții, cu sugestii pentru desfășurarea ceremoniilor pe timp de pandemie. De asemenea, Asociația Pastorală lucrează la un caiet de sarcini pastorale pentru timpurile acestea.

Am observat un element care s-a repetat în multe regiuni: membrii comitetelor Conferinței și-au împărțit pastori între ei, pe grupe, și comunică foarte des, se consiliază reciproc, iar gradul de colaborare a crescut. Pastorii au creat grupuri de comunicare cu membrii. Mulți reușesc să comunice cu regularitate, oferă informații actualizate, încurajează și motivează comunitățile virtuale.

A crescut producția de video-uri, de materiale devoționale, s-au creat în mod organizat postări de tip motivațional.

Ne-am adus aminte de valoarea diaconiei, de diaconia fiecărui membru, de fiecare membru al grupeii Școlii de Sabat și am înțeles câtă binecuvântare avem în organizarea bisericii, așa cum este ea implementată.

Am cerut ca persoanele vulnerabile să fie contactate cu regularitate, ca să putem oferi asistență spirituală și socială. Din rapoartele primite, am observat dorința de a fi în contact cu toți membrii bisericii, și în special cu cei care fac parte din categorii de risc. Să rămânem aproape unii de alții. Suntem cu toții de aceeași parte a luptei, pătași la același necaz, și ne rugăm ca Dumnezeu să ne ajute pe toți să ieșim din această criză.

O resursă importantă creată a fost lista cu cele aproximativ 70 de biserici care transmit cel puțin un program religios în direct pe săptămână. De la publicare, lista a crescut și continuă să crească. Bisericile și-au adaptat programele, unii continuă difuzarea online, alții au făcut adaptări de orar și urmăresc programele naționale de la Speranța TV în fiecare sâmbătă, de la 10 la 12. S-au desfășurat comitete prin videoconferință, la toate nivelurile, în bisericile locale, la conferințe, comitete executive. Tehnologia ne-a ajutat să ne vedem, să luăm decizii și să mergem înainte.

A fost o explozie de sesiuni live și videoconferințe online: pentru urgențe, pentru hotărâri în cadrul sesiunilor de lucru, pentru servicii divine, pentru ore de rugăciune, lanț de rugăciune, oră de rugăciune a pastorilor, oră de rugăciune a misionarilor, școală de lideri etc. Aproximativ 5% din bisericile noastre la nivel național transmit servicii divine în direct în fiecare Sabat. Vă mulțumesc pentru aceasta.

Ceremoniile de Sfânta Cină au fost amânate, însă chiar zilele trecute s-au desfășurat servicii divine de botez și chiar cununii și, bineînțeles, servicii de înmormântare, care nu pot fi oprite sau amânate, toate cu respectarea condițiilor impuse de guvern. Fac o precizare importantă. Este de fapt o invitație generală: Ne vom bucura ca, în primul Sabat în care suntem toți, să începem cu Sfânta Cină și vom găsi soluții pentru aceasta. Așteptarea noastră va fi binecuvântată și vom putea avea, ca niciodată, un Sabat național cu Sfânta Cină în toate bisericile și vom primi harul lui Dumnezeu.

Continuând raportul, Departamentul de Tineret a organizat Săptămâna de rugăciune a tinerilor adventiști în cinci locuri diferite.

La Uniune și la Conferințe se produc mesaje biblice și mesaje pentru prevenirea răspândirii virusului COVID-19. Se fac transmisiuni live pentru fiecare categorie de vârstă la Școala de Sabat pentru copii.

Departamentul de Comunicare a monitorizat prevederile legislative și a transmis cu regularitate comunicate. Vă rugăm să urmăriți mesajele noastre pe www.adventist.ro și, de asemenea, pe pagina oficială de Facebook a Uniunii. Vă rugăm să vizualizați acolo campaniile „Uniți în rugăciune” și „Sunt aici să te ajut”. Alte proiecte adaptate la realitățile pandemiei COVID-19 sunt noile serii de clipuri video de la Sola Scriptura și Hope Discovery.

În altă ordine de idei, dintr-odată, adventiștii au citit cu alți ochi cărțile profetice. Am descoperit noi sensuri în cărțile *Evenimentele ultimelor zile*, *Tragedia veacurilor*, am văzut noi profunzimi în pasajele profetice ale Bibliei, ne-am întrebat cu toții despre vremea sfârșitului și am încercat actualizarea scenariilor. În câteva săptămâni, valul de evenimente globale ne-a trezit la o nouă perspectivă. Frații mei, să continuăm să veghem și să ne rugăm! Să continuăm să așteptăm și să lucrăm! Să răspândim speranța, nu teama!

De asemenea, analizăm opțiuni de transmitere a unei televangelizări, un fel de NET adaptat la mediul online în 2020. În Comitetul Executiv al Uniunii, căutăm cu atenție un proiect social de anvergură prin care să întâmpinăm nevoile generate de COVID-19 în România. Am votat un fond de ajutor pentru persoanele vulnerabile, pe care îl vom distribui în cadrul Conferințelor. Unele unități de cazare din circuitul administrativ intern pun la dispoziția autorităților, în caz de nevoi urgente de carantină, 200 de paturi. A fost achiziționată aparatură medicală care urmează să fie donată de către Conferința Oltenia Spitalului de Boli Infecțioase din Craiova. Ne dorim proiecte similare și în celelalte Conferințe.

După informațiile actualizate ieri, în România, sunt patru membri adventiști infectați cu COVID-19 și alți opt în carantină. Starea celor care au virusul este bună, o soră a fost deja externată. În Italia, sunt mai puțin de 20 de persoane infectate și s-au înregistrat două decese. În Franța și Belgia, sunt aproximativ 15 persoane confirmate pozitiv, niciun deces. Din Anglia nu avem date suficiente, dar presa adventistă internațională a confirmat un deces. În Spania sunt cei mai mulți credincioși afectați, în număr de 53, și 3 persoane decedate.

În final, fac un apel pentru rugăciune, în special pentru cadrele medicale din România, care gestionează lupta cu noul coronavirus. Avem în biserică mulți medici, oameni scumpi, greu încercați în criza națională. Dumnezeu să le dea curaj și sănătate deplină!

Să fim uniți în rugăciune! Sunt vremuri extraordinare. Este un privilegiu să trăim în aceste timpuri și să fim oameni ai speranței. Să răspândim speranța, nu teama! Să răspândim speranța, nu virusul! ■

Aurel Neațu, președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România
aurelneatu@adventist.ro

3. Mesaj săptămânal al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România (nr. 4), 2 aprilie 2020

Miercuri, 1 aprilie, s-au încheiat primele trei săptămâni de pandemie, dar nu știm cât de departe suntem de finalul ei. Ce ne aduce speranță este gândul că „bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață” (Plângerile 3:22,23).

Coronavirusul a atins primele familii adventiste din România și vă invităm să fim uniți în rugăciune, atât pentru familiile îndoliate, cât și pentru credincioșii care se recuperează. De asemenea, este mare nevoie să mijlocim în rugăciune pentru personalul medical de pretutindeni, ca să poată face față provocărilor în tratarea pacienților. Într-un mod cu totul special, cadrele medicale adventiste au nevoie să fie sprijinite zi de zi în rugăciune. Le transmitem aici un gând biblic, ca o făgăduință scumpă, pe care o cerem împlinită în viața lor: „Domnul este Păzitorul tău, Domnul este umbra ta pe mâna ta cea dreaptă” (Psalmii 121:5).

Apelul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea este să manifestăm grijă pentru semenii într-o perioadă de frământări. Să ne implicăm în ajutorarea celor din jur fără a ne pune viața în pericol și respectând legile în vigoare.

În toată această perioadă, mulți angajați ai bisericii, în special pastori, se mobilizează în acțiuni de voluntariat. Biserica Adventistă din România, prin cele șase unități administrative-regionale ale sale, a alocat fonduri pentru spitale și medici. În mai multe orașe, am achiziționat aparatură medicală și echipamente de importanță vitală, pentru a veni în sprijinul cadrelor medicale din spitale și al bolnavilor. Se întreprind demersuri pentru a face donații asemănătoare în alte localități din România unde sunt tratați pacienți de COVID-19.

Biserica a pus la dispoziția autorităților un număr de 250 de paturi pentru nevoi urgente de carantină, așteptând ca, la momentul potrivit, autoritățile în măsură să analizeze spațiile și să decidă în consecință.

Este necesar ca prevederile din Ordonanța militară nr. 4⁴, cu referire la circulația persoanelor care au împlinit vârsta de 65 de ani, și completările din Ordonanța militară nr. 5⁵ despre măsurile de carantină și izolare, precum și măsurile de carantină din municipiul Suceava și zona limitrofă, conform Ordonanței militare nr. 6⁶, să fie respectate. Gândul nostru se îndreaptă către comunitățile adventiste din Suceava și împrejurimi, cu dorința ca Dumnezeu să le ocrotească.

Îi rugăm pe credincioșii adventiști să nu răspândească mesaje false, de tip alarmist sau cu un conținut îndoielnic. Să fim atenți ca, prin influența noastră, să nu producem confuzie și să nu contribuim la difuzarea mesajelor de tip speculativ. Chiar și Biserica Adventistă a fost victimă a dezinformării, dar situația a fost clarificată prin Departamentul de Comunicare⁷.

⁴ <https://www.mai.gov.ro/wp-content/uploads/2020/03/OM-4.pdf>

⁵ <https://www.mai.gov.ro/wp-content/uploads/2019/01/OM5.pdf>

⁶ <https://www.mai.gov.ro/wp-content/uploads/2019/01/OM6.pdf>

⁷ <https://www.adventist.ro/index/drept-la-replica-pentru-materialele-publicate-in-presa/>

În condițiile actuale, de la data de 6 aprilie 2020, Centrul Media Adventist va oferi publicului o nouă grilă de programe. Vineri seara, emisiunea „Jurnal de credință” va fi difuzată între orele 20:00 și 22:00. În Sabat, va continua „Ediția specială” în intervalul orar 10:00-12:00, cu studiul biblic și mesaj spiritual, iar seara, de la ora 20, se va difuza emisiunea care era în grila veche în fiecare zi de joi („Ediție Specială”). Duminică, în intervalul 20:00-22:00, va fi emisiunea „Tineretea e o artă”, iar de luni până joi, emisiunea „În obiectiv” se va difuza în intervalul 19:00-21:00.

În fața următoarelor etape ale pandemiei, ne încredem în ocrotirea lui Dumnezeu și ne găsim echilibrul emoțional în comunicarea cu El, pentru că „Domnul este bun cu cine nădăjduiește în El, cu sufletul care-L caută. Bine este să așteptăm în tăcere ajutorul Domnului” (Plângerile 3:25,26). ■

Comitetul Executiv al Uniunii de Conferințe a Bisericii
Adventiste de Ziua a Șaptea din România

4. Mesajul președintelui, 3 aprilie 2020

Dragi colegi pastori, vă scriu aceste rânduri din dorința de a fi alături de voi și de familiile voastre. Sunt zile grele pentru lumea în care trăim și membrii bisericii noastre sunt afectați deopotrivă. Este foarte important ca, în perioada aceasta, să fiți implicați și să transmiteți încredere, chiar dacă de multe ori trebuie să vă opriți și să vă luați timp pentru a vă motiva din nou, ca să puteți merge mai departe.

Știu că nu este ușor, dar acum, mai mult ca oricând, trebuie să fim aproape de biserica pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o.

Sunt câteva informații pe care doresc să vi le împărtășesc, dar și câteva hotărâri luate de către Comitetul executiv, care vă implică și pe voi:

- Până la data de 24 aprilie 2020, 114 membri ai Bisericii Adventiste au fost confirmați pozitiv cu noul coronavirus și, din nefericire, avem și zece decese.

- Săptămânal, de regulă în ziua de miercuri, avem o videoconferință cu participarea Comitetului local al Uniunii, a președinților Conferințelor și a directorilor de instituții, care sunt membri în Comitetul executiv. Sunt ocazii în care luăm decizii, prezentăm rapoarte și încercăm să avem o abordare unitară cât mai bună a situației pe care o traversăm. În urma acestei întruniri de lucru, emit un comunicat pentru credincioși, pe care îl postăm de www.adventist.ro și pe contul oficial de Facebook.

- Am pus la dispoziția Conferințelor un fond de 180 000 de euro, împărțit egal între ele, pentru susținerea grădinițelor și a școlilor, pentru acțiuni sociale și pentru achiziționarea de echipamente medicale care să fie donate spitalelor. Deja s-au făcut primele achiziții și urmează ca în zilele următoare să definitivăm altele.

- Chiar acum, când vă scriu aceste rânduri, reprezentanții prefecturii Brașov merg să vadă centrul de la Stupini pentru o evaluare a posibilității de a fi folosit ca centru de carantină sau izolare.

- Secretarul Asociației pastorale a pregătit un caiet de sarcini, adaptat acestei perioade, care vă va fi pus la dispoziție.

- Directorul Departamentului Evanghelizare a pregătit, de asemenea, un ghid de misiune în noul context social.

- Este în lucru un model de raport bilunar, pe baza documentelor amintite, pentru o mai bună coordonare a slujirii fiecăruia în această perioadă, dar și pentru facilitarea întocmirii raportului național prezentat la Speranța TV. Pentru angajații Uniunii care aveau program de birou, iar acum lucrează de acasă, am implementat un sistem de raportare zilnică.

- Este foarte important ca în perioada aceasta să fiți implicați și în acțiuni sociale. Cel puțin două zile în fiecare săptămână, ar trebui să fiți prezenți în district pentru activități de felul acesta.

- Atât eu, cât și ceilalți colegi din comitet, am decis să ne implicăm în acțiuni cu caracter social, chiar dacă programul zilnic este mai aglomerat în această perioadă decât în timpuri normale. De exemplu, eu voi merge duminică aceasta și voi distribui 20 de pachete cu alimente unor familii defavorizate, împreună cu un coleg pastor din Conferința Muntenia (la momentul trimiterii acestui material către *Curierul Adventist*, toți membrii comitetului au avut una sau două acțiuni cu caracter social organizate împreună cu colegi pastori).

- Campania „100 de zile de rugăciune” merită toată atenția noastră. Să ne rugăm de asemenea pentru protecția corpului pastoral și a personalului medical adventist.

- Este vital să aveți informații despre starea de sănătate a tuturor credincioșilor din district. Cel puțin o dată pe săptămână, în mod personal sau prin delegare, comunicați cu fiecare membru al bisericii prin orice mijloc veți găsi mai eficient.

- Voi fi prezent sâmbătă, 11 aprilie 2020, de la 11:00 la 12:00, la Speranța TV, cu al doilea raport despre starea Bisericii Adventiste din țară. Vă rog să ajutați colegii din Conferințe pentru întocmirea materialului. Până atunci vă invit să oferiți feedback pentru propunerea de a avea Sfânta Cină în primul Sabat când bisericile vor fi deschise.

Sper ca în luna mai să întrezărim perioada când se va încheia starea de urgență. Mă rog în fiecare zi pentru voi și mă încred în experiența din Psalmii 33:16-20: „Nu mărirea oștirii scapă pe împărat, nu mărirea puterii izbăvește pe viteaz; calul nu poate da chezașia biruinței și toată vloga lui nu dă izbăvirea. Iată, ochiul Domnului privește peste cei ce se tem de El, peste cei ce nădăjduiesc în bunătatea Lui, ca să le scape sufletul de la moarte și să-i țină cu viață în mijlocul foametei. Sufletul nostru nădăjduiește în Domnul; El este Ajutorul și Scutul nostru.” ■

Aurel Neațu, președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România
aurelneatu@adventist.ro

5. Starea bisericii în pandemie – Al doilea raport⁸, 11 aprilie 2020

Vin înaintea dumneavoastră cu al doilea raport despre starea Bisericii Adventiste, la o lună de când pandemia a ajuns și în România. Am privilegiul să vă prezint fapte ale bisericii scrise în cartea cronicilor noastre. Pandemia nu este în primul rând despre un virus necucerit până acum, ci este despre dumneavoastră și despre puterea oamenilor speranței uniți în rugăciune. Pentru că, așa cum scria apostolul pe vremuri, „noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd, căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice” (2 Corinteni 4:18).

Așadar, în criza umanitară actuală, mai întâi acord atenție credincioșilor care își păstrează calmul și optimismul, voluntarilor curajoși și colegilor pastori. Persoanele în suferință, liderii care își mențin echilibrul și direcția, frații și surorile care duc mai departe „lupta cea bună a credinței”, toți aceștia au pentru mine o importanță mult mai mare decât virusul care traversează lumea întreagă.

În primul capitol al acestui raport, am așezat răspunsul Uniunii de Conferințe la gestionarea situației generate de coronavirus.

Următorul capitol sintetizează rapoartele primite ieri din cele șase regiuni administrativ-teritoriale, iar, în final, vă prezint ultima statistică despre adventiștii români bolnavi de COVID-19.

La sediul central al Bisericii Adventiste din România, prioritatea noastră a fost un răspuns unitar la criză, pentru menținerea contactului între membri, pastori și conducerea bisericii prin consiliere și coordonare. În acest scop, am inițiat o ședință săptămânală a Consiliului pentru situații speciale, format din cea mai mare parte a Comitetului Executiv al Uniunii. Am lucrat prin videoconferințe, într-o formulă de urgență, și am emis săptămânal un comunicat. Așa dorim să procedăm până la încetarea stării de urgență.

Ca urmare a modificărilor survenite în regimul de muncă, am votat fișa cu noile atribuții ale pastorului și am pus la dispoziția acestora un ghid de misiune, un alt document pentru ceremonii de cult și slujire pastorală și recomandări pentru voluntariat pe perioada pandemiei.

Pentru aceasta, am oferit un fond de 180 000 de euro, împărțit în mod egal la nivel național și, pentru eficientizare, am cerut ca, la fiecare două săptămâni, să primim un raport din partea colegilor pastori. Fondul amintit urmează să fie folosit pentru susținerea grădinițelor și a școlilor, pentru acțiuni sociale și donații către spitalele care tratează bolnavii de COVID-19.

Și noi, membrii comitetului Uniunii, am votat un buget pentru implicare personală în acțiuni de voluntariat din prima linie, în favoarea persoanelor vulnerabile.

O altă inițiativă pe care doresc să o amintesc aici este înființarea unui grup de pastori, specialiști și psihoterapeuți, care vor consilia gratuit, prin telefon, persoanele aflate în dificultate din cauze de singurătate, boală și depresie. Până

acum avem 22 de persoane care vor răspunde apelurilor telefonice, după un orar prestabilit.

În altă ordine de idei, Uniunea de Conferințe a achiziționat ieri și urmează să doneze Spitalului „Victor Babeș”, din București, aparatură medicală în valoare de 10 800 de euro: un electrocardiograf, un monitor de ATI și trei cărucioare.

Al doilea capitol este despre ce s-a întâmplat la nivelul teritorial al administrației și despre intervenția voluntarilor și a angajaților bisericii. Președinții Conferințelor mi-au trimis rapoarte detaliate cu acțiuni întreprinse la nivel regional. Îmi pare rău că, din lipsă de timp, voi oferi doar un raport succint, dar am convingerea că toate faptele bune făcute prin credință în zilele acestea vor fi trecute în cronicile Cerului. În primul rând, menționez donațiile făcute în numele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

În țară, până acum, cele șase Conferințe au făcut donații în valoare de 425 000 de lei. Unele biserici locale și câteva ONG-uri administrate de credincioși adventiști au donat materiale în valoare de peste 165 000 de lei. Cu siguranță, realitatea din teren depășește cifrele comunicate. O însumare parțială arată că, în ultimele două săptămâni, Biserica Adventistă a donat aproape 1 000 de combinezoane, 20 000 de măști, 50 000 de mănuși și zeci de echipamente medicale pentru spitale, electrocardiografe, tuneluri dezinfectante, nebulizatoare, lămpi sterilizatoare, prize de oxigen, precum și alte sute de articole, cum ar fi lenjerii de pat, botoși și soluții dezinfectante sau alcool sanitar. Sunt discuții avansate pentru achiziționarea unui ventilator portabil. Toate acestea împreună cu speranță!

Este clar că cifrele nu spun totul. Cifrele nu pot cuprinde curajul. De exemplu, numărul angajaților care lucrează într-o instituție adventistă de interes public și național nu indică în niciun fel teama pe care părintele acela o are atunci când intră în casă și își privește copilul, gândindu-se că deseale ieșiri din casă și interacțiunea de peste zi cu colegii de serviciu i-ar putea pune sănătatea în pericol.

Dacă veți căuta impactul nostru la nivel național, gândiți-vă că avem peste 1 000 de biserici închise în țară. Dar am ieșit cu peste 1 000 de voluntari să dăm o mână de ajutor, zi de zi. Circa o treime dintre acești voluntari activi sunt înscrși pe listele primăriilor și s-au angajat să lucreze responsabil, în colaborare cu autoritățile locale. Avem peste 100 de parteneriate încheiate cu consilii locale și am donat, doar în ultimele două săptămâni, peste 3 000 de pachete cu alimente de bază, plus o tonă de alte alimente.

Dincolo de cifre, permiteți-mi să dau un al doilea exemplu, dintr-o altă instituție adventistă, ADRA România, acum în a patra săptămână de implementare a proiectului „Sprijin umanitar COVID-19”, proiect care a avut 977 de beneficiari în această săptămână. Sunt oameni care au ales să nu mai meargă acasă, ci să rămână permanent la sediul angajatorului, pentru a-i proteja pe cei dragi. Pleacă

⁸ Raport difuzat în cadrul emisiunii Ediție Specială, la Speranța TV, sâmbătă, 11 aprilie 2020, orele 11:00–12:00

dimineața la ora 7 pe teren și se întorc aproape de miezul nopții. Unul dintre ei spunea: „Dacă nu suntem aproape de oameni acum, când au nevoie de ajutor și nu se pot deplasa, și dacă nu mergem acum la poarta lor, atunci când să mai fim?”

Pandemia aceasta va trece, însă oamenii nu vor uita cine a fost aproape de ei atunci când au fost în necaz. Pe săraci, spunea Domnul Isus, îi aveți întotdeauna în mijlocul vostru.

În cealaltă parte a țării, un voluntar, membru al Bisericii Adventiste, a fost atât de impresionat de situația cu care se confruntă cadrele medicale, încât a hotărât, împreună cu trei prieteni, să susțină din bugetul propriu masa cadrelor medicale de la UPU Suceava, de la Secția de boli infecțioase, a celor de la SMURD, a personalului de la mai multe servicii de ambulanță și a polițiștilor din anumite filtre de control, asigurându-le 180 de porții, de trei ori pe zi. Ei declară că vor face același lucru în continuare, fiind mănânați de dragostea Mântuitorului.

Frații și surorile adventiste au căutat să fie de ajutor. Unii au confecționat măști, alții au cumpărat medicamente, au xeroxat exemplare din „Declarația pe proprie răspundere” și le-au distribuit în localitate. Alții au mers la biserică pentru a repara clădirea. Șase persoane au cerut fără întârziere botezul, un copil a fost binecuvântat, trei bolnavi au primit ungerea. Vizitele pastorale nu au încetat în perioada aceasta. Dintr-o singură Conferință, am primit un raport de 600 de vizite pastorale.

Aproape toți am descoperit utilitatea platformelor de comunicare, indiferent de numele lor: Zoom, Skype, WhatsApp etc. Este adevărat că de acasă se vede altfel decât se trăiește în biserici. Dar ne ajută pe cei mai mulți. Foarte mulți pastori au ore de rugăciune prin intermediul acestor platforme de comunicare și chiar desfășoară Școala de Sabat.

S-a dublat numărul bisericilor care oferă cel puțin o transmisiune în direct pe internet în fiecare săptămână. Acum, o zecime din bisericile noastre reușesc lucrul acesta, ceea ce este un motiv de laudă la adresa lui Dumnezeu și de mulțumire pentru tehnicienii voluntari.

Sunt multe imagini fără nume. Sunt multe experiențe al căror drept de autor îl deține Duhul Sfânt.

În aceste zile, putem simți în parte prin ce trece un om condamnat la izolare. Persoanele cu dizabilități sunt obișnuite cu izolarea în casă, fiecare ieșire însemnând un eveniment deosebit. Asociația „Ridică-te și umblă” colaborează cu Crucea Roșie și cu Banca de alimente pentru a arăta beneficiarilor că nu sunt singuri.

Articolele despre COVID-19 din revista *Semnele Timpului* au fost văzute de peste un milion de persoane. Redacția va publica o carte de circa 200 de pagini cu o selecție de articole pe tema amintită.

Cea mai vândută carte la Editura Viață și Sănătate în această perioadă a fost *Calea către Hristos*. Editura oferă acces gratuit la toate revistele bisericii și la studiile biblice de la toate categoriile de vârstă pe www.evscloud.ro. În plus, prin intermediul site-ului www.viatasisanatate.ro,

puteți lansa orice comandă de carte pentru sufletul dumneavoastră în această perioadă.

Numărul 2 al revistei *Reperete credinței* a fost tipărit la sfârșitul lunii martie în circa 20 000 de exemplare. Fiecare revistă este ambalată într-o folie individuală și exemplarele sunt distribuite gratuit în țară.

Vă rog să rămâneți aproape de oameni. Poate că „izolarea socială” nu este cel mai potrivit termen. Poate ar fi corect să spunem „distanțare fizică”. Aproximarea socială este potrivită dacă ne luăm măsuri de protecție. Și social media ne arată că nu suntem izolați social. Urmăriți postările bisericii, ale pastorilor dumneavoastră. Mulți colegi oferă materiale video în fiecare săptămână. De o lună de zile, am devenit comunități virtuale. Înscrieți-vă în grupurile de rugăciune online și încurajați copiii și tinerii să participe la bogata activitate a departamentelor de tineret. Distribuți clipurile produse de Hope Discovery.

Să răspândim speranța, nu teama! Să nu uităm că lumea are nevoie să găsim un mod sănătos, sigur și creativ pentru a sluji mai departe. Să arătăm credința din faptele noastre!

În al treilea capitol, vă aduc statistica membrilor infectați. În urmă cu zece zile, am aflat despre decesul a trei credincioși adventiști din România. Cifrele primite ieri arată un total de 74 de credincioși care suferă de COVID-19, cei mai mulți în Transilvania, Banat și Moldova. Avem un total de opt decese până acum și transmit familiilor acestora condoleanțe și mângâiere din partea lui Dumnezeu. Menționez că primii adventiști români infectați sunt declarați deja vindecați. Rămânem uniți în rugăciune pentru toate victimele coronavirusului, fie că vorbim de persoane bolnave, fie că ne gândim la persoanele rămase fără loc de muncă sau fără perspective financiare. De asemenea, nu aș vrea să-i uităm în perioada aceasta pe cei care suferă de alte boli și au nevoie de sprijinul și de rugăciunile noastre.

La nivel național sunt cel puțin 156 de cadre medicale adventiste care lucrează direct cu pacienți bolnavi de coronavirus și fac față stresului profesional. Vă adresez apelul de a ne ruga în fiecare dimineață și seară ca Dumnezeu să-i țină sănătoși și să fie o binecuvântare pentru sute de mii de oameni.

În așteptarea acelei zile minunate când vom intra din nou în biserici, închei cu o imagine a Bibliei din cartea prorocului Isaia. Este acolo o întrebare arzătoare, foarte cunoscută. Dacă astăzi ați fi fost în biserici, cu siguranță mulți ați fi continuat versetul: „Mi se strigă din Seir: «Străjerule, cât mai este din noapte? Străjerule, mai este mult din noapte?» Străjerul răspunde: «Vine dimineața, și este tot noapte. Dacă vreți să întrebați, întrebați; întoarceți-vă și veniți iarăși!»” (Isaia 21:11,12). ■

Aurel Neațu, președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România
aurelneatu@adventist.ro

CORONAVIRUS 2020, MOTIV DE MEDITAȚIE

Într-un răstimp de câteva săptămâni, apoi cu o viteză de zile și chiar ore, am intrat în criza unei boli fără leac, în atmosfera plină de virusuri noi și ucigătoare, în teroarea fricii de moarte și de tot ce poate fi mai rău. Ne uitam la China, care-și aduna bolnavii de pe drumuri, construia spitale cu viteza sunetului și contabiliza bolnavii și morții cu zecile de mii și mii. Îi compătimeam și nu prea mult, sătui fiind de afluența produselor lor mediocre și speriați de mulțimea lor nemăsurată. Nu ne gândeam că ni s-ar putea întâmpla și nouă ceea ce a căzut peste ei. Și iată-ne invadați peste noapte de teribilul flagel.

**FĂRĂ
TEAMĂ
TRAIAN
ALDEA**

**DUMNEZEU, DA, CHIAR
EL SE ÎNGRIJEȘTE DE
NOI. EU CRED ACEAS-
TA ȘI ȘTIU CĂ, DACĂ O
MIE CAD LA STÂNGA ȘI
ZECE MII LA DREAPTA,
DE MINE NU SE VA
ATINGE, DACĂ ESTE
VOIA SA.**

Cu ani în urmă am văzut fotografia unui muncitor din Amazonia care, terorizat de mulțimea țăntarilor, nemaiputând scăpa de cicăleala lor, ia pistolul, trage câteva focuri, care probabil nici nu i-au speriat pe dușmanii săi, apoi se sinucide. Nu mai putea suporta. Astăzi este mult mai grav, dușmanul nici nu poate fi văzut, nici nu poate fi identificat și nici nu ai cu ce să tragi în el. Nici nu știi când a intrat pe ușă, îl simți doar atunci când și-a făcut cuibul în plămânii tăi. Ce mai poți face?

Este un mare paradox, trăim într-o perioadă de maximă dezvoltare, avem cele mai performante mașini, trenuri, avioane. Nu mai facem aproape nimic din puterea mușchilor, căci aparatele de tot soiul au preluat orice efort uman. Nu mai trebuie să strigăm sau să scriem scrisori, căci suntem cuplați instantaneu aproape cu orice colț al pământului prin telefon, internet, televiziune. Avem bunuri de tot felul, medicamente pentru orice trebuie și nu trebuie, case frumoase, magazine încântătoare, și totuși, în această lume avansată, suntem atacați, ingenuncheați și biruiți de un virus minuscul, pe care nici nu-l putem vedea. Cât de vulnerabili suntem!

Am pornit toate motoarele de lucru, am apelat la toți factorii posibili, am decretat stare de urgență și strigăm la toți oamenii să se oprească, să stea în casă, dar nici nu ne-am gândit măcar la Dumnezeu. Cred că I-am strigat și Lui: „Stai acolo, nu ne virusa!” Ce păcat!

Prieteni, vă e teamă? Ce măsuri sigure de precauție ați luat sau, mai bine zis, se pot lua cu adevărat? Pe cine acuzați că v-ați îmbolnăvit și pe cine credeți că i-ați îmbogățit cu „coroana” voastră? Când vedeți ieșirea din această criză? Unde, cum și când va fi? Va avea oare consecințe grave?

Au început să apară fel de fel de scenarii, sunt căutați sau inventați vinovații. Se încearcă explicații de tot felul, dar nici pe departe nu se vorbește de o vinovăție morală, de o pedeapsă divină, sau de un semn al sfârșitului. Nu, căci noi vrem să mergem spre mai bine, spre un rai pe pământ.

Eu nu sunt prea îngrijorat și nu am niciun pic de teamă. Epidemii au fost de când lumea, cu mortalități mult mai mari decât aceasta, chiar până la o treime din populația de atunci. Dar mai există ceva – Dumnezeu. În cartea Sa, ne-a învățat ce să facem, aproape aceleași sfaturi pe care le auzim astăzi. Dumnezeu știa că sunt microbi și virusuri și ne-a învățat să păstrăm igiena și carantina și ne-a promis că, dacă vom respecta toate regulile Sale de igienă, de alimentație, de morală, El ne va proteja de toate bolile Egiptului. Dumnezeu, da, chiar El Se îngrijește de noi. Eu cred lucrul acesta și știu că, dacă o mie cad la stânga și zece mii la dreapta, de mine nu se va atinge, dacă este voia Sa. Eu știu că, dacă astăzi sau mâine îmi închei viața, nu e nicio pagubă dacă sunt pregătit și împăcat cu El, de aceea nu mă tem.

Mai știu ceva, care a fost spus de Isus pentru timpul final al istoriei: „Vor fi războaie și vești de războaie, foamete, epidemii și cutremure în diferite locuri. Dar toate acestea vor fi începutul durerilor” (cf. Matei 24:7,8). În dezvoltarea acestei teme a catastrofelor naturale, Ellen White spune:

„În timp ce va apărea înaintea oamenilor ca un mare medic care le poate vindeca bolile, el va aduce boală și dezastru, până acolo încât orașe populate să fie aduse în stare de ruină și părăsire... El face ca aerul să fie poluat de moarte și mii de ființe pier din cauza stricăciunii lui. Aceste calamități vor deveni din ce în ce mai frecvente și mai dezastruoase” (*Tragedia veacurilor*, pp. 515, 516). Acesta este un scenariu autentic. În spatele acestor pandemii se află dușmanul secular, Satana. El poate inventa astfel de virusuri, el le poate introduce printre oameni, prin aceia care nu respectă regimul animalelor curate și necurate, sau regulile de igienă. El lucrează din ce în ce mai repede, astfel că aceste pandemii, sau alte dezastru, sunt tot mai frecvente. Dacă putem acuza pe cineva, atunci acesta este vinovatul principal.

Ce poate aduce o astfel de criză? Pe lângă necazurile, morții și declinul economic, criza va aduce o schimbare majoră în societate. Oamenii nu vor mai fi la fel, lumea va alege să meargă spre instituirea unei organizații globale, căci suntem loviți de o epidemie globală și trebuie să se impună legi globale și măsuri uniforme pentru a stopa o altă epidemie. Foarte curând se va forma un guvern global cu puteri globale pentru toată lumea. Aceasta este direcția adusă de criza actuală. Dar ce spune Biblia? „Și tot pământul se va închina... toți aceia care...”

- Continuare la pagina 27 -

FRICA TE PĂZEȘTE, FRICA NAȘTE MONȘTRI

Ne aflăm într-un creuzet care fierbe zilnic, un creuzet al fricii, al panicii și psihozei, al multor fobii, toate generate de un necunoscut invizibil. Frica te păzește, aceeași frică necontrolată naște monștri. Ca reacție la necunoscut, frica ne ajută să ne ferim de pericole. Să găsim soluții la problemele ivite. În lobul temporal gestionăm situațiile de panică. Acesta este pe scurt mecanismul fricii versus panicii, pe care îl adaptăm în următoarele rânduri la cotidianul advent. Ca pildă a ceea ce înseamnă frica necontrolată, în timpul ciumei lui Caragea (1813–1814), când a pierit jumătate din populația Bucureștiului, cei mai înfricoșați au mers pe mâna vracilor care îi imunizau cu atingere de broască-țestoasă și... buzunare goale. Timid, au început să umble „broaștele” și acum, ca atunci când se pregăteau să invadeze Egiptul Antic. Nu o fi și aceasta vreo plagă din cele apocaliptice? Dacă ar fi așa, nu este decât „începutul durerilor” (Matei 24:8). Sau trebuie deja să instituim starea de asediu general, fugind la munți? Doar din munți s-a organizat întotdeauna rezistența! Nu spun că nu va veni vremea aceea, dimpotrivă. Nu trebuie să facem acest gest la cald, aducând dezonoare lui Dumnezeu. Este adevărat că ar trebui să ne preocupăm să avem un loc la țară și să ne pregătim pentru vremuri mai grele.

La o scurtă trecere în revistă a fenomenului mass-media creștin, am descoperit o gamă largă de mesaje. Mesaje echilibrate și înțelepte, dar și mesaje care frizează ridicolul, panica sau scepticismul secular. Că vorba aceea, fiecare kilometru de autostradă este străjuit de doi kilometri de șanțuri. Cei care zilele acestea nu reușesc să-și controleze imaginația prin rugăciune, studiu biblic și discipline spirituale încearcă să *răcească* altfel creuzetul. Cum? Frica te păzește sau naște monștri. Monstrul este născut tot ca o soluție de gestionare a fricii. Pe scenariul: mare și paralizantă-i frica, soluția trebuie să fie și mai bombastică, deci mult mai promițătoare. În zilele acestea se suferă și de scenarită, care generează un fluviu de conspirații, diversiuni și mașinațiuni. Într-o altă ocazie vom aborda acest subiect. Scenarita este o inflamație produsă în primul rând de frică. Spre exemplu, am ascultat un mesaj care invoca parusia – scenariul revenirii Domnului – ca fiind foarte probabil în doi sau cel mult trei ani. De ce era atât de fascinat televangelistul? Pentru că găsisse un document *important*. Cred că a repetat de vreo zece ori despre cât de fascinat este. Nu este la prima odisee. Și cei care nu au fost imunizați împotriva scenaritei și a „orelor exacte” sunt aproape siguri că au găsit antidotul. Văd că în mai multe locuri obscure se dă ora exactă. Fie a încremenirii în scenarită și calendarită, fie a scepticismului endemic: „Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii” (2 Petru 3:4). Din 11 septembrie 2001 și din ianu-

arie 2020, lumea nu mai este aceeași. Ariergardiștii sceptici gravitează în jurul axiomei sofistului Protagoras: „Omul este măsura tuturor lucrurilor.” Tot ce te trece dincolo de filtrul rațiunii este azvârlit din centrifuga lui „cogito”.

Revenind, *calendarita* este o teologie interzisă de 2000 de ani: „Cât despre ziua aceea, sau ceasul acela, nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl” (Marcu 13:32).

„Mulți care s-au declarat a fi adventiști au stabilit date ale revenirii lui Hristos, dar toate au avut ca rezultat doar niște eșecuri repetate. Despre timpul precis al revenirii Domnului este declarat că se află dincolo de puterea de pricepere a muritorilor. Nici chiar îngerii, care slujesc pentru cei ce vor fi moștenitori ai mântuirii, nu știu nici ziua, nici ceasul. Noi nu trebuie să știm timpul precis, nici pentru revărsarea Duhului Sfânt, nici pentru venirea Domnului Hristos. De ce nu ne-a dat Dumnezeu această informație? Pentru că, dacă ar fi făcut-o, nu am fi folosit-o în mod corespunzător și acest fapt ar conduce la o stare de lucruri în poporul nostru, care ar întârzia foarte mult lucrarea lui Dumnezeu de pregătire a oamenilor pentru ziua cea mare care trebuie să vină. Noi nu trebuie să trăim într-o stare de tensiune cu privire la timp... Tu nu vei fi în stare să spui că El va veni peste un an, doi sau cinci, nici să amâni venirea Sa, declarând că nu va veni în următorii zece sau douăzeci de ani.

Ne apropiem de ziua cea mare a lui Dumnezeu. Semnele se împlinesc. Totuși, nu avem o solie care să ne spună ziua și ora apariției lui Hristos. Cu înțelepciune, Domnul ne-a ascuns aceste date, ca să putem fi tot timpul într-o stare de așteptare și de pregătire pentru cea de-a doua venire a Sa pe norii cerului. Timpul exact al celei de-a doua venituri a Fiului omului este taina lui Dumnezeu.” (Ellen White, *Evenimentele ultimelor zile*, varianta online, 32.3-33.4).

Ai impresia că asști la o loterie a revenirii, cu histrioci de tot soiul care ocupă avanscena. Nu este normal să ne jucăm de-a revenirea. Om bun și creștin, ți-e greu să spui că Domnul vine în curând? Bagatelizăm un eveniment așa de important prin impostura de a crește ratulul dosit poate în spatele dorului, iubirii nesfârșite pentru Hristos? Și dacă în fiecare an, de două sau mai multe ori, avansezi calendare cerești *sigure*, vei vedea, într-o bună zi, că ai avut dreptate – coincidența îți va fi dovada supremă a *inspirației*. Calendarita și scenarita nu sunt soluții biblice ca să învingem frica. Dimpotrivă, vor naște monștri. Și cu ce-i vei hrăni când vor scăpa de sub control? Și, vă rog, să nu-l citați pe cel mai mare corifeu al Reformei, Martin

DOR DE CER
DANIEL
NIȚULESCU

ESTE POSIBIL SĂ FIM CONTEMPORANI CU REVENIREA DOMNULUI.

Luther, care spunea că Domnul va reveni în aproximativ trei sute de ani. Nu cred că trăim zorii Evului Mediu. Nici măcar pe William Miller. Zilele acestea, pomul interzis al parusiei (revenirii) se perindă din nou prin fața noastră. Profeții, guru și *oracolele din Delphi*, probabil că, mânați doar de dorul revederii cu Isus, își mai încearcă o dată șansele. Și până la urmă vor avea dreptate...

Paradigma biblică a revenirii Domnului

„Cât despre vremuri și soroace...” (1 Tesaloniceni 5:1). Semnele fericitei nădejdi se împlinesc sub ochii noștri (Matei 24). Da, sunt ferm convins că Domnul Isus va reveni în curând! Din 1844, când cunoștința profetică a crescut, trăim în vremea sfârșitului. Cât de curând este curând? „Iată, Eu vin curând” (Apocalipsa 22:12). Cuvântul spune că trebuie să fim gata oricând: „Fiți gata, căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți” (Matei 24:44). Este posibil să fim contemporani cu revenirea Domnului. Cât o fi dorul de cer, după cum spune inspirata cântare: „Mi-e dor de cer”? Să ne cercetăm. Toate afirmațiile mă îndrituiesc la o doză de optimism controlată de înțelepciune și rațiune. Și, pentru că suntem oameni cu frică de Dumnezeu (2 Corinteni 5:11), să folosim această frică în zidirea salvării noastre, ducându-ne mântuirea cu frică și cutremur până la capăt.

Ce soluții propune Biblia pentru combaterea fricii (nesănătoase)?

Romani 8:15 „Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică, ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: «Ava! », adică «Tată»”

2 Timotei 1:7 „Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.” Observăm că frica se opune dragostei și chibzuinței.

1 Ioan 4:8 „În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica, pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme n-a ajuns desăvârșit în dragoste.”

Cu privire la sfințire, de care avem nevoie cu toții ca să intrăm în Împărăție, ea nu înseamnă doar iubirea vrăjmașilor (Matei 5:48; Luca 6:36), biruirea păcatului ..., ci și maturitate (Filipeni 3:15, NTR). Iar maturitatea înseamnă și înțelepciune, și chibzuință (CBAZȘ – chibzuința, „bunul-simț care îi ferește pe creștinii credincioși de capcanele fanatismului și ale practicilor eretice”). Nu este dovadă de fanatism să crezi că Domnul vine în curând. Dar care este? Răspundeți-vă fiecare!

Rugăciune: Doamne, ajută-ne să ne maturizăm și să credem că vii în curând! ■

Daniel Nițulescu, doctor în istorie, este directorul Departamentului de Misiune Externă al Conferinței Muntenia.

ATACUL SURPRIZĂ

Pandemia provocată de coronavirusul provenit din China produce pierderi incalculabile la nivel global. Economia lumii întregi se prăbușește, frica pune stăpânire pe noi tot mai puternic de la o zi la alta.

Pandemia surprinde pe de altă parte prin impredictibilitatea sa. Cine ar fi trebuit să știe de apariția ei? Epidemiologii, microbiologii și orice ramură a oamenilor de știință care are legătură cu aceste domenii? Putea fi prevăzută o astfel de situație cu consecințe dezastruoase la nivel global? Sau este suficient să ne însușim lecții de viață postfactum?

Această situație duce discuția pe două planuri diferite. Unul umanist, în care pandemia și alte dezaastre sunt urmări strict naturale, mai mult sau mai puțin previzibile. Cercetări se fac de mult pentru a reuși să prevedem anumite dezaastre în vederea unor măsuri de protecție în timp util.

Cea de-a doua este de natură religioasă. Și mă refer strict la credința creștină, și chiar adventistă, în special. În cazul acesta, nenorocirea poate fi și intervenția Domnului sau a Diavolului. Prin urmare, trebuie să aflăm ce urmărește Dumnezeu cu acest eveniment. Odată cu pandemia a apărut un cor de voci care, cu unele excepții, cântă la unison că Dumnezeu nu este implicat și nu vrea să facă rău. El nu pedepsește, prin urmare trebuie căutată

explicația în altă parte. Dacă mergem pe această logică putem ajunge să credem că Însuși Dumnezeu este surprins de apariția virusului. O proiecție a evenimentului în lumea descoperirilor profetice ne este de folos și necesară, ținând cont de afirmarea doctrinară cu privire la credința în Sfintele Scripturi și Spiritul Profetic.

Revelația, semn al aprecierii din partea lui Dumnezeu

Domnul nu vrea să ne ia prin surprindere pentru a ne face vreun rău sau pentru a ne speria. Cel puțin așa reiese dintr-un verset destul de cunoscut: Amos 3:7 - „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi, prorocii.” El nu vrea să fim nepregătiți pentru crizele de care suntem loviți. Dar se poate aplica și în situația de față? Cum rămâne cu această aserțiune profetică despre modul Domnului de a lucra?

Am identificat patru posibile răspunsuri.

1. Nu mai avem profeți, și asta înseamnă că nu mai are cine să ne anunțe. Dar asta ar trebui să producă neliniște. De ce nu mai avem profeți? Poate ar trebui să înțelegem că doar un profet de acum o sută de ani nu mai este suficient. Conform descrierii darurilor spirituale și pe baza profețiilor biblice, fenomenul profetic ar trebui să fie mai consistent în generația finală.

2. Sau poate aceste evenimente mari sunt deja prevăzute în schema profetică deja descoperită, care trebuie doar identificată și decodificată corespunzător. Asta înseamnă că fie în Biblie, fie în scrierile Spiritului Profetic, exista această descoperire pe care trebuia să o găsim. Aici mai trebuie adăugat faptul că, deși nu vrem să fim alarmiști, cu atât mai puțin conspiraționiști, trebuie să luăm în calcul afirmațiile profetului recunoscut, Ellen White, referitoare la faptul că secolul XX va fi unul tulbure. Ea nu face predicții specifice, dar vorbește de o stare de agitație care va cuprinde lumea până la venirea Domnului: „În curând, nenorociri grozave vor avea loc în mijlocul popoarelor, nenorociri care nu vor înceta până la venirea lui Isus. Așa cum n-am făcut-o niciodată înainte, noi trebuie să strângem rândurile, să fim laolaltă, slujindu-L pe Acela care Și-a pregătit tronul în ceruri și a cărui Împărăție stăpânește peste toți. Dumnezeu nu Și-a părăsit poporul, iar puterea noastră constă în a nu-L părăsi pe El” (*Welfare Ministry*, 136. SB 337).

Ce înseamnă „în curând”? Anul 1844 este unul de referință pentru descifrarea profeției. Asta înseamnă că orice eveniment major din ultimul secol se înscrie în planul evenimentelor escatologice.

3. Pandemia aceasta nu este un eveniment cu semnificație profetică sau salvifică. În cazul acesta nu ar trebui să fim preocupați mai mult decât de a ne câștiga pâinea sau de a găsi un loc la terapie intensivă, în cazul în care starea sănătății noastre s-ar agrava din cauza virusului. Cel mult, am putea folosi situația ca să învățăm ceva în plan moral.

4. Evenimentul este important și cu valoare profetică, dar Domnul refuză dialogul cu noi. Acest fapt s-a petrecut de mai multe ori. Ca exemplu, fac referire la Ezechiel 20:1-3: „În al șaptelea an, în ziua a zecea a lunii a cincea, unii din bătrânii lui Israel au venit la mine să întrebe pe Domnul și au șezut jos înaintea mea. Și cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: «Fiul omului, vorbește bătrânilor lui Israel și spune-le: 'Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Să Mă întrebați ați venit? Pe viața Mea că nu Mă voi lăsa să fiu întrebat de voi», zice Domnul Dumnezeu.»”

Liderii religioși ai poporului iudeu se strâng la profet pentru a afla mesajul Domnului. Nu apucă să deschidă gura vreunul dintre ei că Domnul le-o taie scurt și refuză să dialogheze cu ei. Totuși li se prezintă motivele pentru care El nu mai este dispus să le transmită vreun mesaj. Că poate fi și mai rău de atât ne-o arată cazul lui Saul, care nu mai primește nici măcar o mustrare, niciun răspuns în plină criză națională. Așa că o mustrare e un semn de mare îndurare din partea Domnului.

Comunicarea profetică în timp de criză

Dacă privim la cadrul biblic mai larg, vedem că textul din Amos 3:7 s-a împlinit literal și cu precizie. Și nu doar în plan spiritual. Situații economice, sociale sau de altă natură terestră și practică au fost precedate de avertismente profetice explicite.

În continuare prezint câteva cazuri selectate, în care evenimente naturale au fost prevăzute sau asistate de profeți.

- Foametea din Egipt este anunțată cu șapte ani înainte, prin două vise trimise lui Faraon, interpretate de Iosif. O administrare corespunzătoare a făcut ca foametea să fie depășită fără pierderi de vieți omenești.

- Exodul și plăgile care au lovit Egiptul au fost precedate de anunțul lui Moise și la porunca sa s-au desfășurat.

- Seceta din vremea lui Ilie a fost anunțată și chiar generată de profet și de rugăciunile lui. Da, Ilie s-a rugat să vină seceta, foametea și criza peste popor!

- Căderea Ierusalimului este anunțată de Ieremia și Ezechiel.

- Agab anunță o foamete care va avea loc în scurt timp. Faptele apostolilor 11:28 – „Unul din ei, numit Agab, s-a sculat și a vestit, prin Duhul, că va fi o foamete mare în toată lumea. Și a fost, în adevăr, în zilele împăratului Claudiu.”

- Pavel este avertizat asupra tratamentului ostil și violent de către compatrioții săi. Faptele apostolilor 21:10,11 – „Fiindcă stăteam de mai multe zile acolo, un proroc numit Agab s-a coborât din Iudeea și a venit la noi. A luat brâul lui Pavel, și-a legat picioarele și mâinile și a zis: «Iată ce zice Duhul Sfânt: 'Așa vor lega iudeii în Ierusalim pe omul acela al cui este brâul acesta și-l vor da în mâinile neamurilor.»”

- În timpul naufragiului ambarcațiunii în care se afla și Pavel în călătoria spre Roma, primește asigurarea din partea unui înger că nu va pieri nimeni. Faptele apostolilor 27:23,24 – „Un înger al Dumnezeului al căruia sunt eu și căruia Îi slujesc mi s-a arătat azi-noapte și mi-a zis: «Nu te teme, Pavele, tu trebuie să stai înaintea Cezarului și iată că Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce merg cu corabia împreună cu tine.»”

- În fine, cartea Apocalipsa anunță cu mare precizie și amănunțit evenimente catastrofale de mare anvergură în diferite perioade istorice.

Deși lista este mai lungă, am amintit doar cât să ne fie clar că Dumnezeu nu vrea să ne surprindă cu aceste evenimente. Că există o relație de cauzalitate între păcat și nenorociri de tot felul este evident pentru oricine trece măcar o dată prin Biblie. Iar dacă aroganța, egoismul, vanitatea, lipsa bunului-simț sunt prezente în bisericile noastre de azi, să nu ne mirăm că băjbăim în încercarea de a afla informații de interes global de la Sursă. ■

**DUMNEZEU
COMUNICA
MUGUREL
ASAFTEI**

SITUAȚII ECONOMICE, SOCIALE SAU DE ALTĂ NATURĂ TERESTRĂ ȘI PRACTICĂ AU FOST PRECEDATE DE AVERTISMENTE PROFETICE EXPLICITE. DUMNEZEU NU VREA SĂ NE SURPRINDĂ.

Mugurel Asaftei, pastor în Conferința Moldova

CE A FĂCUT ELLEN WHITE ÎN TIMPUL UNEI PANDEMII

Exemplul ei ne poate modela reacțiile și acțiunile pe durata pandemiei de COVID-19

Pe data de 13 august 1894, Ellen White i-a trimis o scrisoare lui Stephen Haskell, în care vorbea despre preocuparea ei profundă pentru persoanele care mureau din cauza virusului gripal. Iată ce scria ea:

„În toată regiunea New South Wales am fost cu toții încercați prin această epidemie de gripă. Aproape fiecare familie din orașele mai mari sau mai mici a fost afectată. Unii sunt acum foarte, foarte bolnavi. Viața lor atârână de un fir de păr. Ne rugăm pentru bolnavi și facem ce putem din punct de vedere financiar, după care așteptăm să vedem rezultatele... Săptămâna trecută, într-o singură zi au avut loc unsprezece înmormântări... Copiii nu par să sufere atât de mult ca adulții și vârstnicii. Am fost și eu afectată sever și nu am putut participa la întâlniri timp de patru săptămâni; dar nu am renunțat și nu am stat la pat nicio zi. Mi-am scris numărul de pagini aproape în fiecare zi, deși am tușit, am strănutat și mi-a curs sânge din nas. Fratele Colcord a fost ținut la pat. Aproape toată lumea din jur suferă, dar Îi mulțumesc Domnului că îmi revin și am speranță în El. Vom face tot ce vom putea în numele Domnului. Îi mulțumesc Domnului că nu sunt nevoită să privesc neputincioasă, să gem și să mă rog doar văzându-i pe frații și surorile mele aflați în necaz... Poporul lui Dumnezeu este încercat; Dumnezeu să mă întărească să-i pot ajuta să treacă prin această încercare... și, făcând acest lucru, să ne prindem de Isus mai strâns ca niciodată” (Scrisoarea 30, 13 august 1894).

Este important să subliniem că, atunci când a scris scrisoarea, Ellen White avea deja 66 de ani și, ca atare, făcea parte din categoria persoanelor cu risc crescut. Încrederea ei în Dumnezeu și stilul ei de viață au ajutat-o să stea tare în acel moment de criză și să iasă învingătoare.

Ceea ce a învățat în timpul acelei epidemii ne poate ajuta și pe noi acum în mijlocul acestei pandemii de coronavirus (COVID-19). Întrebarea pe care am auzit-o de multe ori este: și acum, ce putem face? Răspunsul la această întrebare ar trebui să ne facă să reacționăm într-un mod pozitiv, creativ, păstrând o atitudine potrivită față de criza actuală.

Ce putem face?

Putem urma exemplul lui Ellen White în câteva moduri:

1. Ellen White nu s-a descurajat niciodată în fața bolii. Prinzându-se puternic de promisiunile Domnu-

lui, ea a continuat să lupte pentru familia ei și pentru frații pe care îi putea ajuta. Și noi trebuie să proclamăm aceeași încredere în puterea ocrotitoare a lui Dumnezeu în mijlocul acestei crize prin care trecem. Trebuie să ne amintim că prezența lui Dumnezeu ne oferă curaj, după cum ne spune chiar El: „Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; eu te întăresc, tot eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta mea biruitoare” (Isaia 41:10). În cuvintele lui Pavel: „Suntem încolțiți în toate chipurile, dar nu la strâmtorare; în grea cumpănă, dar nu deznădăjduiți; prizoniți, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu omorâți” (2 Corinteni 4:8,9). Trecem printr-o situație care ne-a „trântit jos”, dar nu ne-a „omorât”. Ne confruntăm cu lupte și încercări dificile, și vor veni situații chiar mai dificile, dar Isus este viu. El este refugiul și puterea noastră și, chiar dacă trecem prin valea umbrei morții, nu ar trebui să ne fie frică, pentru că toiașul și năvălău Sa ne mângâie (Psalmul 23). Victoria noastră finală vine de la Domnul; să ne încredem în El.

2. Ellen White nu a încetat să lucreze acasă la ea. Și-a stabilit un timp pentru a-și îndeplini obiectivele. Ea spune că nu a încetat niciodată să-și scrie norma zilnică de pagini. Acesta este un lucru util, deoarece ne consolidează simțul misiunii. Nu trebuie să ne pierdem din vedere ținta și trebuie să căutăm un mod de a ne atinge obiectivele, chiar și în timpul unui blocaj ca acesta. Pentru că „suntem izolați, dar nu aduși la tăcere”, avem o misiune de îndeplinit. În acest context al misiunii, Isus a spus: „Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28:20).

3. De asemenea, Ellen White a rămas activă și și-a păstrat o atitudine potrivită. Dacă ar fi avut privilegiul de a folosi comunicarea online ca noi astăzi, cu siguranță că ar fi ținut legătura cu biserica, încurajând membrii și oferindu-le speranță prin canalele de comunicare pe care le-ar fi avut la dispoziție. Mi-o imaginez creând, poate:

- un mic grup online;
- un mesaj special pentru biserică prin intermediul rețelelor de socializare;
- sfaturi de dimineață pentru urmăritorii ei de pe Facebook;
- un mesaj devoțional înregistrat și distribuit prin rețelele de socializare.

Nu vă descurajați! Avem multe lucruri de făcut și nu avem nevoie decât de puțină creativitate pentru a le realiza. Am citit recent fraze precum: „Bisericile sunt des-

chise; doar clădirile sunt închise.” „Biserica este deschisă, deoarece biserica ești tu.” „Deschidem biserica noastră digitală.” Puteți urmări serviciile de închinare ale bisericii pe internet, iar mulți folosesc platforma Zoom sau alte programe de videoconferință ca mijloc de conectare cu ceilalți.

4. Ellen White se ruga și era plină de încredere în puterea lui Dumnezeu. În momente ca acestea, trebuie să avem încredere în minunatele promisiuni pe care Dumnezeu ni le-a lăsat în Sfântul Său Cuvânt. Avem mii de promisiuni de care ne putem prinde cu credință. Ellen White scria: „Îi mulțumesc Domnului că îmi revin și am speranță în El... [Biserica trebuie] să ne prindem de Isus mai strâns ca niciodată” (Scrisoarea 30). Când a fost dus la Roma ca prizonier, Pavel a trebuit să înfrunte o furtună îngrozitoare pe mare, iar nava sa a trebuit să lupte cu un vânt puternic numit Euroclydon. În acel moment, el a spus trei lucruri (Faptele 27:23-25):

- Nu vă temeți!
- Nu vă descurajați; fiți plini de speranță!
- Păstrați o atitudine pozitivă; nu vor exista pierderi pentru că Dumnezeu va fi cu voi!

Fie ca încrederea pe care a arătat-o apostolul să ne însoțească și pe noi în aceste zile!

5. Ar trebui să evităm să acționăm deplasat, să îi speriem pe ceilalți sau să ne panicăm. Dimpotrivă, trebuie să fim pozitivi, împărțind speranță celor din jurul nostru, celor care ne văd, ne aud și ne urmăresc pe diferite căi.

Întâlnirile din casele noastre vor deveni din ce în ce mai relevante pentru rugăciune, citirea Bibliei, părtășie și mărturie. Când restricțiile de carantină vor fi ridicate, vom păstra în continuare în mințile noastre experiența timpului petrecut acasă. Ar trebui să folosim această experiență ca platformă de evanghelizare, spunându-le prietenilor și vecinilor că Isus vine în curând.

Dumnezeu este la cârmă și trebuie să fim întotdeauna gata să ascultăm vocea Lui. El vorbește – să fim receptivi la cuvintele Sale. ■

**ÎMPĂRTIND
SPERANȚA
MELCHOR
FERREYRA**

**VERSIUNEA ORIGINALĂ A ACESTUI
COMENTARIU A
FOST POSTATĂ PE
SITE-UL DE ȘTIRI
AL DIVIZIUNII INTER-AMERICANE.**

Melchor Ferreyra, secretarul Asociației Pastorale, Diviziunea Interamericană

Versiunea originală a acestui comentariu a fost postată pe site-ul de știri al Diviziunii Interamericane.

DOUĂSPREZECE LUCRURI PE CARE LE POT FACE ADVENTIȘTII DE ZIUA A ȘAPTEA ÎN CARANTINĂ

Statul acasă pentru prevenirea răspândirii COVID-19 ne poate aduce beneficii neașteptate

Pe măsură ce țările din întreaga lume se mobilizează pentru a preveni răspândirea pandemiei de coronavirus (COVID-19), milioane de oameni au fost sfătuiți și chiar obligați de către guvern să se autocarantineze. În Argentina, Canada, Franța și nu numai, pe la jumătatea lunii martie 2020, guvernele au decretat măsuri preventive care presupun statul acasă pentru două, trei sau mai multe săptămâni. Școlile și locurile publice au fost închise, iar bisericile s-au mutat în mediul online pentru transmiterea serviciilor divine. Transportul public este redus drastic sau suspendat. Unul după altul, experții în sănătate publică le recomandă oamenilor să rămână în case cât mai mult posibil.

Este foarte probabil ca milioane de adventiști din ziua a șaptea să fie afectați.

Potrivit rapoartelor mass-media, majoritatea oamenilor care stau acasă lucrează în continuare norma obișnuită, deci nu înseamnă că sunt în vacanță sau au brusc mult timp liber. Cu toate acestea, pentru mulți, economisirea timpului pe care îl petreceau făcând naveta sau alte deplasări poate însemna că au câteva ore în plus la dispoziție.

Ce am putea face ca adventiști din ziua a șaptea cu timpul acela? Ce activități, inițiative sau proiecte am putea desfășura nu doar pentru a „ne omori timpul”, ci pentru a profita la maximum de aceste ore suplimentare? Iată douăsprezece sugestii de luat în considerare:

1. Fii recunoscător. Este foarte probabil ca această carantină să vă afecteze rutina zilnică personală și familială. Atât în viața personală, cât și în cea de familie, concentrați-vă pe a fi recunoscători pentru ceea ce aveți și nu pe a vă plânge de ceea ce vă lipsește. Acest lucru implică acceptarea faptului că, până și în cele mai fericite scenarii, viața este plină de urcușuri și coborâșuri. Totuși, fiecare zi reprezintă o nouă oportunitate. Un vechi proverb spune: „Cei care văd paharul pe jumătate gol sau pe jumătate plin se înșală. Paharul se poate reumple.” Sau, după cum a spus profetul Ieremia în urma experienței distrugerii Ierusalimului: „Îndurările lui Dumnezeu nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață” (Plângeri 3:22,23). Slavă Domnului pentru o asemenea binecuvântare!

2. Memorați Scriptura ca pe vremuri. Ni s-a spus mereu că în momentele de criză să căutăm făgăduințele lui Dumnezeu. În același timp, schimbările subite de pe pla-

netă, cum ar fi criza COVID-19, ne fac să ne gândim la un moment în care s-ar putea să nu avem acces gratuit și fără restricții la Cuvântul lui Dumnezeu. Ce ar fi să ne propunem să selectăm un pasaj sau chiar o carte din Biblie pe care să o memorăm? Veți fi surprinși să vedeți ce memorie flexibilă aveți dacă vă străduiți puțin! În cartea *Tragedia veacurilor*, Ellen White a scris că valdenzii făceau următorul lucru: „Copii ale Bibliei erau rare; de aceea cuvintele ei prețioase erau încredințate memoriei. Mulți dintre ei erau în stare să repete părți întregi, atât din Noul, cât și din Vechiul Testament” (p. 66). Acesta este un exemplu excelent de urmat.

3. Extindeți-vă lista de rugăciune. În calitate de adventiști din ziua a șaptea, probabil deja vă rugați pentru cei afectați de pandemie și pentru rudele lor. Acum este timpul să extindeți lista. Dacă încă nu faceți acest lucru, luați-vă timp să vă rugați pentru persoanele care oferă asistență medicală, pentru factorii de decizie din guverne și pentru cei care iau decizii legate de sănătatea publică. Rugați-vă pentru cei care lucrează contracronometru pentru a produce un vaccin menit să combată COVID-19. Chiar dacă mulți dintre ei s-ar putea să nu fie credincioși, fără să fie conștienți de acest lucru, ei își folosesc abilitățile mentale primite de la Dumnezeu pentru binele celorlalți. Rugați-vă pentru cei care se pot apropia de Dumnezeu ca urmare a încercării actuale. Rugați-vă pentru cei ce vor fi chemați la odihnă, ca ei să se împace cu Dumnezeu cât încă sunt în viață.

4. Cultivați acele pasiuni sau activități neglijate. Câteva minute suplimentare pe zi vă pot ajuta să reluați hobby-urile sau activitățile pe care ați început să le uitați. Poate că a sosit timpul să vă îmbunătățiți limba spaniolă sau să editați miile de fotografii de familie stocate pe hard disk. Obișnuiți să cântați la un instrument muzical? Ați putea să reluați activitatea de unde ați rămas și să începeți să exersați din nou. Stabiliți obiective concrete, cum ar fi: „Voi începe să repet o anumită piesă muzicală pentru a o cânta în biserică când se va termina carantina.”

5. Luați-vă ceva timp zilnic pentru a cânta solo sau împreună cu familia. Cântarea poate fi un instrument puternic pentru combaterea descurajării și pentru ridicarea moralului. Când trăia pe acest pământ, Isus „întreținea legătura cu cerul prin cântec; iar când tovarășii Săi se plângeau de oboseala muncii, ei erau înviorați de sublimele melodii ieșite de pe buzele Sale” (*Viața lui Isus*, p. 73).

Chiar dacă mulți dintre noi nu am îndrăzni niciodată să cântăm în public, cu toții putem avea beneficii dacă am urma exemplul lui Isus.

6. Inițiază conversații cu familia. Carantina poate fi momentul perfect pentru a avea, în sfârșit, acele discuții cu familia pe care le-ați tot amânat. Planificați să discutați cu copiii dumneavoastră despre deciziile importante ale vieții, despre dependențe sau despre folosirea platformelor de comunicare? Aceasta poate fi în sfârșit ocazia de a purta aceste discuții! Sunteți îngrijorați de lipsa lor de spiritualitate sau vreți să le transmiteți o anumită lecție morală sau spirituală? Nu mai amânați și începeți aceste discuții care pot schimba viața!

7. Faceți cel puțin o schimbare în bine pentru sănătatea dumneavoastră. Dacă obișnuiți să faceți naveta, luați decizia de a utiliza cel puțin o parte din timpul economisit pentru a face o schimbare pozitivă pentru sănătatea dumneavoastră. Alegeți-vă mai atent mâncarea. Dormiți o oră în plus. Petreceți mai mult timp făcând exerciții fizice. Dacă nu puteți ieși (sau dacă nu este recomandat să faceți acest lucru), faceți exerciții fizice acasă. Nu aveți nevoie de o sală de gimnastică bine dotată pentru acest lucru. Uneori tot ce trebuie să faceți este să urmați indicațiile unui antrenor dintr-un videoclip de pe YouTube.

8. Folosiți platformele de socializare pentru a-i încuraja pe alții. Săriți peste fotografiile legate de coronavirus și peste videoclipurile care fac tot felul de profeții cum că această pandemie nu va avea sfârșit, și profitați la maximum de oportunitatea de a folosi platformele de socializare pentru a-i încuraja pe alții. Platformele de socializare pot fi folosite ca instrumente evanghelice pentru a-i încuraja atât pe semenii noștri credincioși, cât și pe cei necredincioși. Luați legătura cu vecinii în vârstă și întrebați-i dacă nevoile lor de bază sunt asigurate. Dacă au nevoie de ajutor, observați ce puteți face pentru a-i susține. În acest context, lucrurile mărunte fac diferența. Majoritatea oamenilor ar putea să nu aprecieze un tratat de 92 de pagini cu scenarii profetice speculative, dar cu siguranță își vor aduce aminte de un citat la obiect sau de o invitație de a săpa mai adânc în anumite teme biblice. Ar putea fi foarte util să vă duceți la cumpărături pentru persoanele izolate la domiciliu sau pentru persoanele în vârstă,

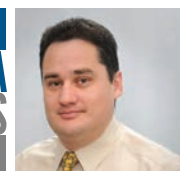
9. Nu treceți cu vederea serviciile bisericii. Chiar dacă majoritatea serviciilor divine au fost anulate sau mutate online, timpul dedicat serviciilor divine ar trebui totuși folosit pentru a ne întâlni, pentru a-L lăuda pe Dumnezeu și pentru a studia Cuvântul Său. Nu presupuneți că, deoarece „nu mergem biserică”, aveți mai mult timp pentru alte activități. Urmăriți un serviciu divin online la orele obișnuite la care se țin serviciile divine, în special în Sabat. Ca alternativă, puteți utiliza în continuare instrumente digitale precum Zoom, Skype sau alte aplicații, pentru a vă conecta cu un grup mic de credincioși, pentru a vă închina împreună și pentru a vă inspira unii pe alții.

10. Reevaluați-vă prioritățile și lucrurile cu adevărat importante în viață. Chiar și atunci când avem în vedere cele mai bune scenarii, momentele precum carantina COVID-19 ne amintesc cât de instabili pot deveni brusc unii dintre pilonii societății contemporane. În acest sens, actuala criză globală vă poate ajuta să „vă opriți din alergătură” și să reconsiderați care sunt obiectele, persoanele și valorile cu adevărat importante în viața dumneavoastră. Care sunt lucrurile fără de care nu ați rezista? Căror lucruri le-ați acordat prea multă atenție, deși nu meritau? Dacă ați pierde peste noapte cea mai mare parte din ceea ce aveți sau prețuiți, care sunt lucrurile care v-ar ajuta să mergeți mai departe? Cum se încadrează relația dumneavoastră cu Dumnezeu în acest context?

11. Cereți-I lui Dumnezeu să vă ofere liniște sufletească și echilibru. În această perioadă în care mii de persoane folosesc rețelele de socializare pentru a posta orice, de la refuzuri vocale și până la teorii conspirative, cereți-I lui Dumnezeu să vă ajute să rămâneți echilibrat și pozitiv. Amintiți-vă de promisiunea Lui că „va chezașui... pacea”, celor ce se încred în El (Isaia 26:3). Priviți în urmă și priviți înainte, dincolo de evenimentele cotidiene pentru a avea imaginea de ansamblu, deoarece mulți dintre noi credem că asistăm la împlinirea profeției biblice sub ochii noștri. Nu cădeți pradă „revelațiilor” de ultimă oră cu privire la COVID-19 sau a „leacurilor” care nu au fost dovedite ca fiind eficiente. Reveniți la lecturi care vă oferă o imagine de ansamblu și o perspectivă corectă cu privire la evenimentele mondiale, cum ar fi cartea *Evenimentele ultimelor zile*, scrisă de Ellen White. Citiți cu speranță, nu cu frică.

12. Reinnoiți-vă legământul cu Isus și cu biserica Sa. Folosiți această perioadă de limitare pentru a vă reinnoi hotărârea de a fi credincios, chiar și până la moarte (Apocalipsa 2:10). Dacă nu ați mai făcut acest lucru până acum, luați-vă angajamentul de a fi o influență proactivă și pozitivă în cartierul dumneavoastră și în biserica locală. Din punct de vedere spiritual, credeți că ați „ațipit” cumva în ultima vreme? Poate că ați putea folosi această criză (care, cel mai probabil, nu va fi ultima) pentru a vă trezi și pentru a începe să faceți ceva pentru Isus „cât este ziua” (Ioan 9:4). Și da, „să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie” (Luca 21:28). ■

**ACTIVI
ACASA
MARCOS
PASEGGI**

**AȚI PUTEA FOLOSI
ACEASTĂ CRIZĂ
PENTRU A VĂ TREZI
ȘI PENTRU A
ÎNCEPE SĂ FACEȚI
CEVA PENTRU ISUS
„CÂT ESTE ZIUĂ”.**

Marcos Paseggi, corespondent al revistei *Adventist Review*.

Versionea originală a acestui comentariu a fost postată pe site-ul de știri al Diviziunii Interamericane.

VIAȚA DUPĂ CRIZĂ

Orice criză are antecedente și consecințe. Planeta noastră a fost zguduită de multe crize. Un lucru știm cu siguranță de pe acum: viața nu va mai fi cum a fost înainte. Profilul omenirii și al bisericii noastre va fi re-croît din punct de vedere existențial, spiritual și antropologic. Nu vom gândi exact la fel cum am făcut-o acum câteva luni sau săptămâni, când am privit evenimentele îndepărtate ca pe un film. Dacă suntem loviți de eveniment, totul are alt efect asupra noastră.

Nu doar visurile noastre se destramă, ci și ale altora: sportivi, fani, doritori de distracție, actori economici și politici. Mai mult, se vor destrăma și marile visuri ale „profeților” autoprocamați. Nimic nu se va întâmpla așa cum au prezis ei cu mare pricepere.

Este bine că avem Biblia pentru că, trăind în atmosfera ei, nu vom fi foarte surprinși. Este adevărat, dacă avem un concept diferit de dimensiunea lumii lui Dumnezeu, atunci găsim în ea doar istorisiri, dar când suntem în criză, ni se adresează într-un mod special.

A fost odată o biserică în creștere dinamică. Au avut un pastor de care puteau fi mândri. Când vorbea, îl ascultau minunați, cu miile. A fost curajos, confruntă tradițiile. Scrierile le-a interpretat radical diferit de predecesorii Săi. Dar nu construcția teologică sau nouitatea argumentelor a prins, ci puterea din cuvintele Sale. Acestea au dat putere celor deznădăjduiți, au ridicat în picioare chiar și pe cel care timp de 38 de ani a stat doar culcat. A atins victimele epidemiei de lepră și a transmis bolnavilor curăția. A fost și mai palpitant faptul că vorbea despre o altă țară unde totul va fi desăvârșit. Spusele Sale erau convingătoare și vii. Ilustrarea despre natura împărăției noi a depășit orice vis al celor din jur: libertate, prosperitate (12 coșuri cu firimituri!), sistem medical (bolnavii se vindecă), conducere curajoasă (nu se teme de autorități), confruntă conducătorii. Da, El este liderul, iar noi vom fi liberi! Promisiunile se întâlneau cu visurile lor, astfel încât simțeau foarte aproape realitatea împlinirii. Nu se putea pierde timpul, trebuiau făcute planuri. Trăiau în emoția vremii. Tot ce lipsea era să ajungă la consens: cine va fi mai influent, ce domeniu de autoritate va primi fiecare, cine este mai demn. Acest mic detaliu era deranjant, însă erau aproape de momentul fericirii, al bunăstării materiale și al visurilor mărețe.

Proximitatea împlinirii dorințelor schimbă gândirea și comportamentul omului

Aceste visuri i-au făcut mai aroganți. „Ucenicii Săi, Iacov și Ioan, când au văzut lucrul acesta, au zis: «Doam-

ne, vrei să poruncim să se pogoare foc din cer și să-i mistuie, cum a făcut Ilie?» Isus S-a întors spre ei, i-a certat și le-a zis: «Nu știți de ce duh sunteți însuflețiți!» (Luca 9:54-55). Dorința lor „de bine” reflecta siguranța de sine a învingătorilor. Mesajul era clar: nimeni nu ne poate opri. Mai ales dacă este vorba despre un sat de samariteni, pe care oricum nu îi suportăm. O ocazie sfântă în care să se vadă nimicirea dușmanului. Ce ofensă este să nu oferi Domnului cazare! Câtă dezonoare! Onoarea Domnului trebuie apărată! Foc asupra lor! Să fie nimiciti! Noi avem dreptate. Cine nu este de acord cu noi trebuie să plece.

Visurile i-au făcut nerăbdători. Când îți vei întemeia Împărăția, care vor fi semnele? Au vrut chiar acum. Nu au avut răbdare să aștepte ritmul „lent” al lui Isus. El Se afla tocmai în Galileea, departe de teatrul schimbărilor politice și de ocazii. Se apropia Sărbătoarea Corturilor, când orașul va fi aglomerat de mulțimi. Aceasta ar fi ocazia prielnică, bucuria Sărbătorii Corturilor, care în concepția vremii ilustra domnia de o mie de ani a lui Mesia. Aproape că îi sugerează, Îl manipulează, să meargă acolo unde poate prelua domnia. „Frații Lui I-au zis: «Pleacă de aici și du-Te în Iudeea, ca să vadă și ucenicii Tăi lucrările pe care le faci. Nimeni nu face ceva în ascuns când caută să se facă cunoscut: dacă faci aceste lucruri, arată-Te lumii»” (Ioan 7:3-4). Candidează, arată-le că tu ești regele!

De ce au spus aceasta? „Căci nici frații Lui nu credeau în El” (v. 5). Mai degrabă au crezut în ei înșiși, în visurile proprii, în viitorul personal, dar în momentele istorice, oare acestea sunt cele mai importante? „Isus le-a zis: «Vremea Mea n-a sosit încă, dar vouă vremea totdeauna vă este prielnică»” (v. 6). „Suiți-vă voi la praznicul acesta; Eu încă nu Mă sui la praznicul acesta, fiindcă nu Mi s-a împlinit încă vremea” (v. 8). „După ce le-a spus aceste lucruri, a rămas în Galileea” (v. 9). Era enervant că El nu voia să înțeleagă pulsul lumii, marile ocazii. Era acolo, în vârf, și parcă nu voia să ia laurii.

Visurile i-au făcut egoiști, jucători individuali. Iuda a spus lucruri deștepțe, apreciate de toată lumea. În cercul ucenicilor, el era reprezentantul intelectualității, care avea replică chiar și pentru Isus. „«De ce nu s-a vândut acest mir cu trei sute de lei și să se fi dat săracilor?» Zicea lucrul acesta nu pentru că purta grijă de săraci, ci pentru că era un hoț și, ca unul care ținea punga, lua el ce se pune în ea” (Ioan 12:5-6). Datorită proiecției, descoperă rapid propriul demon în alții. Între ei, el a fost singurul guru economic.

Petru, tot singur, a câștigat rolul purtătorului de cuvânt. Dacă exista o întrebare, doar el avea răspunsul. Doi

frați și-au rezervat locurile din stânga și din dreapta în împărăția viitoare. Cel mai tânăr a pretins numele de ucenic iubit. Toți au fost jucători individuali, fiecare strălucita cu virtutea proprie.

Sentimentul invulnerabilității, siguranța de sine.

Cu atâta siguranță de sine, la începutul crizei n-au observat nimic. Noaptea a sosit mulțimea, dar Petru își scoate sabia și confruntă gloata: cel care a experimentat umblarea pe apă doar nu va fi intimidat de o mică îngrămădeală armată. „Doamne”, I-a zis Petru, «de ce nu pot veni după Tine acum? Eu îmi voi da viața pentru Tine» (Ioan 13:37).

Doisprezece oameni, cu visuri mărețe, cu planuri strălucitoare, cu potențial de carieră ascendentă, unul dintre ei cu o sumă semnificativă pusă deoparte, cu sentimentul invulnerabilității, au pășit alături de Isus. Doar trebuia să își întindă mâna și să apuce, să profite. Acesta a fost antecedentul crizei.

În 24 de ore, totul s-a schimbat. Acești titani, candidați la ministere, făuritori de țară, schimbători de regim, revoluționari, au mers acasă, au ajuns dincolo de uși zăvorâte. „Ușile locului unde erau adunați ucenicii erau încuiate de frica iudeilor” (Ioan 20:19).

Isus a murit, Iuda, liderul intelectual al opoziției, este mort. În ochii proprii au devenit mici, asemenea lăcustelor. Aceasta a fost noaptea sumbră a crizei. Noaptea destrămării visurilor, a pierderii siguranței de sine, a anulării ordinii evenimentelor prestabilite, bine gândite. A fost noaptea topirii resurselor financiare, a pierderii renumelui și a viitorului.

Există viață și după criză

În letargia profundă, în cea mai mare deznădejde, prin ușile ferecate, a apărut Isus. În 60 de secunde au priceput ceea ce, înainte de criză, timp de trei ani și jumătate, Isus nu a reușit să îi facă să înțeleagă. Visurile și planurile noastre devin filtre în fața ochilor și pierdem din vedere esențialul.

Dar există viață și după criză. Mai mult, acum începe viața cu adevărat! Ioan 20:19-23: „A venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: «Pace vouă!»” – Eu vă dau pacea; nu visurile, nu siguranța fi-

nanciară, ci persoana Mea. „Și după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mâinile și coasta Sa.” Criza lasă urme. Nu numai în noi, ci și în Creator. Ceea ce se întâmplă cu Pământul, cu noi, pe El lasă răni mai adânci. „Ucenicii s-au bucurat când au văzut pe Domnul.” În sfârșit, ceva despre care înainte de criză n-am citit. Se bucură când îl văd pe Domnul. Recunoștința nu se adresează noului regim, nici unui venit mai mare, ci Domnului. Ce izvor nou de bucurii! „Isus le-a zis din nou: «Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.»” Atât de simplu! Omule, pricepe în sfârșit că pentru aceasta ești în lume. Eu te-am trimis. Am planuri cu tine. Reține acest lucru! Învățăturile, explicațiile dinainte de criză nu au ajutat. Acum a fost de ajuns o singură propoziție:

„După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a zis: «Luați Duh Sfânt!»” Cine ți-a spus că nu ești în stare? Singur nu funcționează, dar El este cu tine, acceptă Duhul Sfânt. Va avea rezultate? „Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ținea vor fi ținute.” Ce putere, un nou cerc de influență! ■
(Va urma)

Ösz-Farkas Ernő, pastor, președintele Conferinței Duna, Ungaria

**NOI
PERSPECTIVE
ÖSZ-FARKAS
ERNO**

**VISURILE ȘI
PLANURILE
NOASTRE DEVIN
FILTRE ÎN FAȚA
OCHILOR ȘI PIER-
DEM DIN VEDERE
ESENȚIALUL.**

CUM SĂ TRECEM BIRUITORI PRIN CRIZE

Trăim zilele acestea un paradox: deși, conform ultimelor anunțuri de presă, suntem în cea mai mare criză a omenirii după cel de-al Doilea Război Mondial, lumea pare surprinzător de liniștită. Nu se aud avioane de luptă, nu vedem tancuri pe străzi, nu se aud explozii, și totuși președinții de țară anunță că suntem în război, spitalele sunt pline, iar noi stăm în casă, așteptând cu teamă ultimul buletin de știri.

Ineditul situației ne face să ne găsim cu greu cuvintele, să ne zbatem căutând soluții, interpretări și scenarii... Nu știm exact de ce și nici până când...

Așa că, asemenea ucenicilor, întrebăm cu aceeași curiozitate: „Doamne, în vremea acesta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?” (Faptele 1:6). Dar Scripturile au un singur răspuns, destul de incomod: „Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele, pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa.” Domnul Isus pare să ne spună în Faptele, capitolul 1 că, în loc să ne preocupăm de lucrurile care țin de responsabilitățile Lui, ar trebui să ne preocupăm în primul rând de ceea ce constituie responsabilitatea noastră, chemarea de a fi martori, și de nevoia primirii Duhului Sfânt.

Fără să știm cu siguranță ce va fi dincolo de această criză, vă invit să privim asupra vieții unui personaj biblic pentru a descoperi ce ar trebui să facem și cum să ne trăim viața chiar și în momentele cele mai complicate ale istoriei. Unul dintre numele semnificative pentru o viață trăită în mijlocul crizelor de tot felul este fără îndoială Daniel, iar exemplul vieții sale din primele capitole este văzut de mulți interpreți ai Scripturii ca o exemplificare a felului de viață al celor ce vor trăi realitatea ultimelor capitole ale cărții.

Primul lucru pe care îl învățăm din cartea lui Daniel este că lumea acesta este un loc al crizelor și copiii lui Dumnezeu nu sunt scutiți niciodată de ele. A fi credincios lui Dumnezeu în Iuda nu era din păcate cel mai ușor lucru cu putință, într-o vreme în care împăratul arunca în foc descoperirea lui Dumnezeu care trebuia să îl conducă la pocăință. Cucerirea țării de către Faraon a însemnat taxe și biruri noi, apoi asediul babilonienilor aruncase și mai mult țara într-o criză greu de imaginat. Dar nimic din toate acestea nu se compară cu experiența de a fi luat prizonier și condus în marș forțat până la Babilon.

Viața lui Daniel a fost până la capăt un drum presărat cu încercări, necazuri și provocări și cu siguranță că ele au fost mult mai multe decât a ales Inspirația să relateze.

Apoi urmează o a doua lecție a crizei. Daniel este așezat în sfârșit la masă, la cea mai bogată masă din vremea aceea, pregătită de cei mai buni bucătari, ca dovadă că încercările nu vin îmbrăcate întotdeauna în haina suferinței sau lipsurilor. Dimpotrivă, experiența lui ne învață că uneori încer-

cările seamănă cu binecuvântările, iar provocările cele mai mari par oportunitățile cele mai de nerefuzat.

Daniel însă s-a hotărât „să nu se spurce”, o decizie importantă și marcantă pentru tot restul vieții sale. Criza nu l-a determinat să renunțe la principiile lui și nici nu l-a făcut să trateze cu ușurință rânduielele Scripturii, pe care le învățase din copilărie.

Dieta aleasă de el, chiar dacă părea simplă și lipsită de aromele îmbietoare ale bucatelor preparate în bucătăria regală, s-a dovedit a fi sănătoasă și gustoasă. Ea semăna cu dieta simplă dată omului în grădina Eden și a fost un mijloc prin care Dumnezeu a lucrat pentru a-i face, pe Daniel și pe prietenii lui, să arate de zece ori mai bine decât colegii lor de școală. Nu degeaba suntem sfătuiți să alegem și astăzi o dietă cât mai apropiată de planul inițial al lui Dumnezeu.

Imediat după ce a absolvit cu bine universitatea Babilonului și a primit împreună cu prietenii săi slujbe la care se pare că jinduiău mulți, Daniel este căutat de gărzii ca să fie omorât. Este a doua criză majoră pe care o trăiește în Babilon. Daniel însă are curaj și credință, cere timp și este convins că Dumnezeu va lucra. Convingerea sa se baza nu pe darul extraordinar cu care fusese înzestrat, ci pe puterea lui Dumnezeu de a lucra. Soluția ieșirii din criză nu era el, nu erau talentele sale, relațiile sale bune cu împăratul, sau alte avantaje pe care le-ar fi putut avea, ci încrederea profundă în Dumnezeu. El avea soluția ieșirii din criză.

Și când Dumnezeu îi descoperă taina, când îl scapă în mod miraculos de la o moarte iminentă, Daniel merge întâi să spună căpitanului gărzilor imperiale să nu-i ucidă pe înțelepții Babilonului, pentru că el va spune împăratului tâlcuirea și pentru ei. În mijlocul celei mai cumplite crize, când însăși viața sa era în balanță, Daniel se gândește la ceilalți, mijlocește pentru ei și îi salvează. Este o latură constantă a caracterului său, aceea de a se gândi mereu la ceilalți.

La final, împăratul însuși „a căzut cu fața la pământ și s-a închinat înaintea lui Daniel”, în fața aceluia Daniel pe care, cu doar câteva zile înainte, trimisese oștile să îl omoare. Aceasta însă nu îl face nici să se îngâmfe, nici să se mândrească.

Pentru Daniel și prietenii lui, crizele nu sunt ocazii în care să se afirme, ci în care Dumnezeu să fie înălțat. În fiecare experiență relatată în primele șase capitole ale cărții găsim mereu și mereu această dorință a lui ca toată lauda, ca tot meritul, ca toată cinstea să fie ale lui Dumnezeu. El este Cel ce lucrează, Cel care face minuni, care „răstoarnă pe împărați”, „dă înțelepciune”, Cel care izbăvește de la moarte și care poartă de grijă copiilor Săi în chip minunat.

Este poate preocuparea de căpătâi a celor patru tineri evrei. Cum să facă, ce să spună, cum să se comporte ca

Dumnezeu să fie înălțat în toate situațiile. În felul acesta, problemele din viața lor se dovedesc oportunități pentru Dumnezeu, ocazii în care se arată „slava lui Dumnezeu”.

Poate că acesta ar trebui să fie și gândul care să ne preocupe în aceste zile atât de greu de înțeles. Ce am putea face, cum am putea sluji în așa fel încât, la finalul acestei crize, Dumnezeu să fie înălțat? Cum ar fi cel mai bine să ne comportăm ca oamenii din jurul nostru să poată vedea, în ciuda veștilor tot mai triste, frumusețea Sa?

Un alt lucru interesant din experiența lui Daniel este rugăciunea sa din capitolul 9. Este poate una dintre cele mai greu de înțeles rugăciuni de mijlocire, pentru că, deși suntem obișnuiți cu viața de credință impecabilă a lui Daniel, aici profetul spune: „Noi am păcătuit, am săvârșit neglijare, am fost răi și îndărătnici” (Daniel 9:5). Nu poți decât să te întrebi pe bună dreptate dacă Daniel era sincer sau era fățarnic? Categorie că era sincer. Criza este o ocazie în care fiecare ar trebui să ne întrebăm în lumina cercetătoare a harului lui Dumnezeu: Doamne, nu cumva este și vina mea? Dincolo de răutatea oamenilor, de faptul că au desființat granițe pe care Dumnezeu le așezase ca să nu fie trecute, crizele sunt ocazii de cercetare și pentru copiii lui Dumnezeu. Am fost noi oare credincioși în împlinirea datoriei noastre? Am avut mereu gânduri curate, motivații corecte, intenții bune în relațiile cu ceilalți? Am făcut mereu tot ceea ce am putut pentru a fi o binecuvântare pentru familia noastră și pentru ceilalți? Am fost amabili și curtenitori? Uneori, crizele ne pot învăța lecții pe care am fost zăbavnici să le pricepem în vremurile bune.

Poate că secretul lui Daniel de a trece prin încercările cele mai grele a fost cel atât de simplu spus de Scriptură: „Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise spre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeu, cum făcea și mai înainte” (Daniel 6:10).

Este impresionantă această consecvență a profetului, care nu renunță la ascultarea de cuvânt nici chiar pentru a-și salva viața. În timp ce oamenii din jurul lui se frământă și urzesc planuri rele, el se roagă și îl laudă pe Dumnezeu. Cum a sunat oare ultimul imn pe care l-a cântat Daniel înainte să fie prins și dus ca să fie aruncat în groapa cu lei?

Timpul acesta este pentru fiecare dintre noi o ocazie în care să ne rugăm și să cântăm poate așa cum ne-am fi dorit dintotdeauna să o facem. Iar când ne vom relua iureșul din care ne-a fost atât de greu să ne oprim, să continuăm să ne rugăm și să cântăm măcar cât o facem acum.

Daniel nu este dezinteresat de ceea ce se întâmplă în jurul său. Nu este indiferent la împlinirea profețiilor. Dar când nu înțelege, postește și se roagă fierbinte. El vrea ca Dumnezeu să îi descopere ce este pentru el și ce este „pentru vremuri îndepărtate”.

În privința aceasta, Scriptura este clară: „Dacă vrea cineva să facă voia lui Dumnezeu, va ajunge să cunoască...” (Ioan 7:17).

Profeții, oamenii cărora Dumnezeu le-a descoperit lucruri uimitoare despre prezent și viitor, „au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor lor stăruitoare.”

Despre crize, cartea lui Daniel spune răspicat: „Este hotărât că războiul va ține până la sfârșit și împreună cu el și pustiirile” (Daniel 9:26). Istoria acestui pământ este istoria crizelor. Mai mari sau mai mici, percepute diferit de fiecare dintre noi, dar reale și niciodată ușoare. Uneori îmbrăcate în haina abundenței, alteori în cea a sărăciei, necazurile și încercările nu ne vor ocoli nici de acum încolo. Dar dacă suntem credincioși lui Dumnezeu, El va pune har în suferința noastră și va face ca toate lucrurile să lucreze împreună spre bine, chiar dacă nu înțelegem întotdeauna cum și mai ales când.

Seriozitatea cu care Daniel tratează fiecare situație a vieții, dorința lui fierbinte de a înțelege ceea ce Dumnezeu i-a spus, interesul său de a cunoaște voia lui Dumnezeu, sinceritatea și dragostea sa pentru ceilalți sunt elemente care stau măturie că Dumnezeu este bucuros să se descopere în viața noastră dacă ne dorim cu seriozitate lucrul acesta, dacă îl iubim cu toată puterea noastră, dacă vrem să facem voia Sa și dacă îi iubim pe semenii noștri ca pe noi înșine.

Evenimentele din jur arată că venirea Domnului Isus este aproape. Ele însă ar trebui privite mai mult ca indicație decât ca borne kilometrice. Nu ar trebui să uităm că timpul venirii Sale este o taină care nu ne-a fost descoperită. Însă dragostea, bunătatea, credințioșia, harul, dreptatea și judecata Sa, vestea bună a iertării prin sângele Său, speranța vieții veșnice, odihna binecuvântată a Sabatului, grija Sa pentru sănătatea și bunăstarea noastră, împreună cu toate adevărurile minunate ale Evangheliei, sunt raze de lumină de care oamenii au nevoie astăzi mai mult ca oricând. Trebuie să avem curajul să vorbim despre ceea ce Dumnezeu ne-a poruncit să vorbim și să păstrăm o tăcere respectuoasă despre ceea ce El ne-a spus că nu este treaba noastră.

Să nu uităm că Apocalipsa este în primul rând descoperirea lui Isus Hristos pentru o biserică și o lume aflate în criză. Și această descoperire a „Mielului care a fost junghiat” și care „vine pe nori” trebuie să fie cât mai deplin observată în viața celor ce o predică sau o explică.

Vocea Sa care a liniștit furtuna poate liniști teama din suflet și ne poate da încredere și curaj să mergem înainte, preocupați de toate mijloacele pe care le avem ca Dumnezeu să fie făcut cunoscut prin viața și slujirea noastră. Aceasta, cred, înseamnă să înțelegi cu adevărat vremea și mărirea ocaziilor pe care, în înțelepciunea și bunătatea Sa, Dumnezeu ne-a îngăduit să le trăim. ■

**DUMNEZEUL
IZBAVIRILOR**
**ADRIAN
NEAGU**

Adrian Neagu este director editorial la Editura Viață și Sănătate.

GHEORGHE PIȚURLEA

Acum 11 ani, în curtea bisericii din Râmnicu Vâlcea, fostul președinte al Uniunii Române a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România, pastorul Dumitru Popa, în cuvântul pe care l-a rostit în predica de înmormântare a spus cuvinte memorabile în dreptul tatălui meu, pastorul Gheorghe Pițurlea: „A fost un etalon al Bisericii Adventiste din România. Copiilor prezenți le-a transmis o mustrare pentru realizările agonisite în decursul vieții (casă, situație materială bună), în opoziție cu tatăl vostru, care tot ce a avut a investit în oameni și în biserică!” Ce mare adevăr! La puțin timp după aceea, aflat în cortegiul mortuar, am fost interpellat de fratele meu mai mare: „Am primit ajutorul de înmormântare de la Casa de Pensii pentru tata. Aici este cineva de la o comunitate din zonă, cărora tata le-a promis un ajutor pentru o lucrare de construcție la casa lor de rugăciune... Ești de acord să le dăm acești bani primiți?” Astfel, chiar și ultimii bani pe care tata i-a primit pe lumea aceasta au ajuns acolo unde era nevoie, în lucrarea Domnului.

Îmi aduc aminte. Locuiam la Vatra Dornei, cinci copii mici, o mamă bolnavă. Trăiam toți șapte din salariul de pastor al tatălui meu, câteva sute de lei. Cum? Bine. Niciodată n-am rămas fără hrană. Ani de zile, același meniu minunat: seara, eu cu frații mei măcinam câțiva pumni de grâu dintr-un sac pe care tata îl primea lunar din Ardeal, de la o cunoștință. Dimineața, ceaunul era pus pe soba de rumeguș. Mâncam la micul dejun crupe de grâu fiert cu lapte rece. La prânz, o supă bună făcută de mama, iar seara – ce rămănea de dimineață: crupe reci cu lapte fierbinte. Aceasta a fost mâncarea unei familii pentru mai mulți ani. Acum, toți copiii lui tata suntem la vârsta a treia. Dar nimeni dintre noi nu a avut probleme de sănătate ca urmare a acestui stil de viață.

Tata își punea bocancii, se îmbrăca gros, lua în spate o raniță militară și pleca în districtul său pastoral. Acesta cuprindea două raioane, aproape jumătate din regiunea Suceava. Se întorcea acasă după două săptămâni de multe ori.

Noi nu mergeam sâmbăta la școală și tata îi învăța pe enoriași același lucru. Acest fapt l-a costat pe tata un an de suspendare din activitatea pastorală, precum și alte probleme. „Vă plâng de milă”, îi spunea imputernicitul de la culte lui tata. „Cum vă veți descurca un an fără salariu, cu o soție bolnavă și cinci copii?”

„Dumnezeu va avea grijă de noi, domnule inspector”, spunea tata. Da, a avut... Cum? În acel an, tata a început să se ocupe de albine și răsplata cerului nu a întârziat. A fost minunată. Cu niște ani mai târziu, pentru că activitatea sa în slujba Evangheliei era greu de digerat de autoritățile comuniste, a fost chemat de la București un colonel procuror al Securității, care urma să analizeze dosarul lui tata și să hotărască trimiterea lui în judecată. Dumnezeu din cer însă veghea ca niciun fir de păr să nu fie clintit din capul său. Cerul a impresionat mintea și inima acelui om, care a constatat în final că faptele nu sunt totuși atât de grave. Și

ce ar face o mamă bolnavă cu cinci copii dacă îi arestăm soțul? Așa a scăpat fără niciun compromis.

Îmi aduc aminte că eram în casa părintească atunci când cineva îl căuta pe domnul Pițurlea. Un curier de la primărie care îl anunța că stupii cantonați la floarea-soarelui în județul Olt au ars toți, pentru că, din neglijență, au dat foc la miriște. Tata a ieșit afară să afle vestea neplăcută. N-a schițat niciun gest. A zis doar: „Este pedeapsa Cerului. Trebuia să mă ocup de sufletul oamenilor, nu de albine.” Și tata era la pensie de peste douăzeci de ani! Când a ieșit la pensie, cu banii primiți pe casa de adunare construită din fonduri proprii, a cumpărat o casă mare, cu bani puțini, la Călimănești. A făcut o juruință Domnului: Dacă în zece ani nu va face în casa sa o biserică, o va vinde și va pleca mai departe. Au trecut zece ani, el se pregătea de mutare când a venit Revoluția și imediat în casa lui a luat ființă o nouă comunitate. Într-o vineri seara, tata s-a întâlnit cu sora X, care ducea flori la casa Domnului pentru Cină. Tata a rugat-o să-i dea lui florile să le ducă, iar pe sora a trimis-o să se împace cu sora Maria pentru Cina Domnului. „Băiatul tatei”, mi-a zis odată, „să știi că am pus sub disciplina bisericii sute de persoane, de-a lungul slujirii pastorale, dar am făcut-o cu delicatețe, răbdare și dragoste pentru sufletul care a greșit. Dovada: toți îmi sunt prieteni, cu excepția a doi-trei, care nu m-au iertat, dar îi înțeleg.”

Tata s-a luptat mult cu mine să-mi formeze un scris frumos. Dar degeaba. „Pentru mine”, spunea el, „scrisul frumos m-a scăpat de la moarte în război. În loc să sfârșesc la Cotul Donului sau la Odessa, am petrecut tot războiul ca furier în Comandamentul General al Armatei.” În acea perioadă, a avut totuși de înfruntat răzburarea dușmanului oamenilor. A fost arestat pe nedrept, închis în fortul Jilava, dar intervenția miraculoasă a generalului comandant al garnizoanei București, pe care nu-l cunoștea, l-a scăpat de condamnare și a putut reveni la unitatea militară de unde s-a liberat, urmând calea Seminarului Teologic de la Stupini.

Eram cu fratele meu mai mic la amvon, într-o adunare, când s-a deschis ușa bisericii și tata a pășit la amvon între doi dintre copiii lui, care s-au angajat în lucrarea de slujitori ai Evangheliei. Ce fericire pentru tata!

Recent, la centenarul bisericii de la Matca, au venit mulți frați să-mi spună despre tatăl meu. „Nu pot să uit”, îmi relata un frate în vârstă, „cum fratele Pițurlea Gheorghe nu a dormit o noapte, gândindu-se cum a acceptat cumpărarea unei mașini cu balast pentru biserică fără să ceară chitanță. Azi, spunea fratele, 90% dintre afaceri se fac fără facturare.”

Un alt frate mi-a spus că toamna tata mergea în pădure după ciuperci, le conserva, iar iarna, organiza întâlniri sâmb-

bătă seara și duminică pentru a învăța surorile cum să gătească ciupercile. De multe ori l-am văzut când venea obosit din district, pune geanta jos, apuca mătura și cârpa de șters și o ajuta pe mama, ușurându-i munca ei de gospodină.

Îmi vin în minte multe amintiri despre tatăl meu, pe care sper să le pot povesti într-o viitoare carte de amintiri, atunci când voi găsi un sponsor... Până atunci, aș vrea să închei cu cuvintele apostolului Pavel din Evrei 13:7: „Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au vestit cuvântul lui Dumnezeu. Uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață și urmați-le credința.”

Ultimul Sabat, cu puțin timp înainte de a închide ochii în odihna bine meritată, nu a mai putut sta în picioare la amvon. A cerut un scaun, a șezut și a învățat poporul. Am vrut să fiu sincer și onest în acest remember despre tatăl meu. Împreună cu dumneavoastră și cu ajutorul Tatălui din cer, să luptăm cu toții lupta cea bună a credinței până la marea zi a revenirii Domnului Isus Hristos și a întâlnirii cu cei dragi. Amin! ■

Mihail Gheorghe Pițurlea, fiu, pastor pensionar

la odihnă » » » » »

IOAN BODNARIUC

Fratele pastor Ioan Bodnariuc a adormit în Domnul la 17 februarie 2020, după 90 de ani de alergare pe acest pământ. S-a născut la data de 3 septembrie 1930, în familia Vasile și Domnica Bodnariuc, crescând împreună cu cei trei frați – Vasile, Gheorghe, Filon – și o soră, Valeria.

La vârsta de 17 ani participă la o evanghelizare ținută în Rădăuți de pastorul Popov și rămâne impresionat de explicațiile profețiilor din Apocalipsa. Se botează pe 10 mai 1948.

În anul 1958, începe studiile la Seminarul Teologic Adventist. Înclinația spre profilul teologic o avea din copilărie. Participa la toate slujbele bisericești și știa aproape pe dinafară predicile și liturgiile preoților, intenționând ca, după absolvirea liceului, să urmeze cursurile Seminarului Teologic Ortodox pentru a deveni preot. Domnul, în schimb, a avut alt plan cu el. În timpul studiilor liceale s-a confruntat cu o serie de întrebări filozofice existențiale, la care preoții sau oamenii bisericii nu au știut să-i răspundă. În urma evanghelizării la care a participat pe când avea 17 ani, găsește răspunsul și la întrebările sale. Una din curiozități a fost: de ce l-a creat Dumnezeu pe Lucifer dacă, în preștiința Sa, a știut că ar putea alege răul? Răspunsul l-a aflat de la fratele Păslaru, un răspuns simplu și concis: pentru că Dumnezeu este DRAGOSTE! Urmând ca mai apoi să primească lumina multor adevăruri din Scriptură.

S-a căsătorit, în 1964, cu Agripina Breabăn, familia fiindu-le binecuvântată cu două fiice: Camelia și Rodica. În timpul stagiului militar (3 ani) i s-a oferit posibilitatea de a urma o carieră militară, el însă alege să se înroleze în armata Domnului. În anul 1962 este angajat ca pastor în Conferința Moldova, păstorind bisericile Milisăuți, Pătrăuți, Măriței, Soloneț, Todirești, Vatra-Dornei, Dorohoi, Piatra Neamț și Rădăuți.

A fost condus pe ultimul drum în orașul Rădăuți, la data de 20 februarie 2020, de mulți credincioși din zona

Bucovinei. Conferința Moldova a fost reprezentată de frații pastori Sergiu Macovei și Ionel Mardare. „Ferice de morții care mor în Domnul!” ■

A consemnat Andrei Bordeanu, pastor.

PAVEL MORARIU

(22 octombrie 1929 – 13 noiembrie 2019)

„Samuel a luat o piatră pe care a pus-o între Mițpa și Șen și i-a pus numele Eben-Ezer, zicând: «Până aici Domnul ne-a ajutat.»” (1 Samuel 7:12). Așa pot spune și eu la sfârșitul anului 2019 și la începutul anului 2020. Până aici ne-a ajutat Domnul:

64 de ani, 11 luni și 13 zile am călătorit împreună pe marea vieții involburată. Am crescut trei copii și a rămas doar unul. Lăudat să fie Domnul, ne-am bucurat de opt nepoți și de nouă strănepoți. Drumul a fost cu multe obstacole împreună, ne-am bucurat, ne-am rugat, am plâns împreună, am cântat și iarăși ne-am rugat.

Ziua de 13 noiembrie am început-o cu cântare la altarul de dimineață, ca în fiecare zi, studiul Bibliei, al lecțiunii și al cărții inspirate, fără să știu ce va urma după ce ne-am rugat. Soțul meu a pregătit micul dejun, ne-am bucurat și am pornit fiecare la lucrul lui. El a plecat în grădină, alături de câțelul care-l însoțea mereu. Când am văzut că a venit câțelul singur, am plecat repede pe urma lui și l-am găsit adormit pe cârare. Deși era miercuri, era pregătit ca pentru Sabat. Pentru el, ultima zi de pe pământ a fost ca prima din cer, dar pentru mine a rămas un loc gol. Aștept cu dor ziua revederii cu el și cu toți cei dragi care au adormit în Domnul și cu toți cei mântuiți din toate timpurile.

Comoara mea pe acest pământ, vom fi împreună în curând, când Domnu-n slavă va veni și-n veci nedespărțiți vom fi! AMIN! ■

A consemnat Veta Morariu, soție, comunitatea Perieni, județul Iași.

IOAN CRĂCIUNESCU

Într-o frumoasă primăvară, la 3 martie 1934, în localitatea Suhaia, din Teleorman, în familia Mitică și Maria Crăciunescu, se naște Ion, al doilea copil din cei patru. Tatăl lui era cârciumar. Într-o zi a fost vizitat de fratele Ivăncică. Acesta, cu multă delicatețe, i-a prezentat Evanghelia și i-a lăsat și o Biblie pe care să o studieze. A analizat cu multă atenție mesajul și s-a hotărât, împreună cu soția, să-L urmeze pe Hristos. Și nu doar atât: trebuia să-și schimbe și ocupația de crâșmar. S-a hotărât și... crâșma a fost desființată! Dar nu numai atât: a fost transformată în biserică adventistă!

Ioan Crăciunescu își petrece copilăria pe meleagurile natale. Tot acolo face și școala generală. Și activează în biserica adventistă care era în curtea lor! Primește botezul și se îndreaptă către Seminarul Teologic Adventist, unde este admis în 1956. Întrerupe studiile seminariale pentru doi ani, timp în care a îndeplinit stagiul militar, după care se întoarce la București și continuă studiile la Seminar. La vârsta de 26 de ani, o cunoaște pe Cornelia Manole, din Galați, cu care se va căsători.

La scurt timp după căsătorie a primit chemarea de a-L sluji pe Dumnezeu ca pastor. Începutul a fost în districtul Galați II, care cuprindea comunitățile Berești, Suceveni, Moscu și satul Costi. Apoi au urmat Grivița, Cuza Vodă și Pechea. Cei doi băieți ai familiei, Eugen și Liviu, se nasc tot la Galați. Al doilea district este Zimnicea, unde primește hirotonirea de pastor. Urmează al treilea district, la Curtișoara, în Argeș. În 1973 este mutat la Brăila și păstorește biserica din oraș și împrejurimi. În continuare, locuind tot în Brăila, deservește districtul format din comunitățile de provincie, atunci foarte puternice: Viziru, Bărăganul și Bordei Verde. În 1987 este mutat la Buzău și slujește în bisericile: Buzău, Vizireni, Bălteni și Gălbinași. A slujit și în districtul Buzău II, care cuprindea comunități de munte: Viperești, Cătina, Chiojdu și Nehoiu. În acest timp, se implică cu toată energia pentru înființarea a două noi comunități: la Cătiași și la Calvinii. La Calvinii a pornit să lucreze cu rromi. Și un număr de peste 70 de persoane au primit botezul în Biserica Adventistă.

În 2003 vine timpul de pensionare și se retrage la Galați. Pentru fr. Crăciunescu, pensia nu înseamnă inactivitate. S-a implicat în viața Bisericii Betel-Galați. Predicile lui, bazate în principal pe profețiile din Daniel și Apocalipsa, erau foarte consistente și motivatoare pentru schimbare.

A murit duminică, 8 martie 2020. Întrucât l-a avut ca profesor la Seminar pe distinsul Mihail Manea, fratelui Crăciunescu îi plăcea să citeze deseori cuvintele mentorului, lăsate familiei cu limbă de moarte: „Să nu mă faceți să vă caut în zadar în ziua învierii!”

A fost un pastor implicat total. „Un om deosebit care a slujit Domnului până la capăt!” spunea dr. Marius-Dan Huțanu.

Și în dreptul lui putem cita cu toată încrederea versetul din Apocalipsa 14:13: „Și am auzit un glas din cer care zicea: «Scrie: Ferice de acum încolo de morții care mor în Domnul! Da, zice Duhul, ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!»”

Cuvântul de îmbărbătare a fost rostit de frații pastori: Daniel Oncia, Ionel Mardare, Stelian Iacob, Andrei Nicu-Daniel și Dorel Neacșu. ■

A consemnat **Dorel Neacșu**, pastor.

ȘTEFAN CHIRIAC

Născut la 6 august 1946, în Matca, Ștefan a fost al treilea copil dintr-o familie cu șase copii. A locuit o vreme în Matca, slujind pentru o perioadă în biserica din Matca, apoi s-a mutat în comuna Poieniști, jud. Vaslui, unde a continuat să slujească în biserica adventistă locală. La vârsta de 17 ani,

încheie legământul cu Dumnezeu prin botez și dorește să-L slujească toată viața. Zece ani mai târziu, într-o zi geroasă, pe 13 ianuarie 1973, inima i se încălzește când o cunoaște pe Veronica, cea care îi va deveni soție! Familia lor a fost binecuvântată cu patru copii – Gabriela, Daniel, Florin și Crina, copii crescuți cu dragoste și temere față de Dumnezeu, și cinci nepoți – Benedetta, Marco, Jessica-Ruth, Beniamin și Ecaterina.

A slujit în biserică în mai multe domenii: casier, prim-diacon, organist/dirijor (susținea biserica prin vocea lui sigură și melodioasă), prezbiter, dar o perioadă și ca evanghelist acreditat. Și-a iubit familia, biserica, oamenii care aveau nevoie de ajutor și... cuvintele, compunând foarte multe poezii.

Ca tată, a fost un model de verticalitate și moralitate. Cu puține cuvinte și multă încredere, în anii confuzi ai adolescenței și-a învățat copiii să își păstreze valorile morale întregi. Cuvintele pe care le-a subliniat înainte de a muri, ambele simboluri biblice, „sarea” și „lumina”, ne îndreaptă atenția spre responsabilitatea ucenicilor de a influența și îmbunătăți viețile celor din jur...

În Sabat, pe 17 august 2019, a vorbit ultima dată la serviciul divin de la 11, încheind serviciul divin cu imnul 493 – *Mi-e dor de cer*. A doua zi, 18 august, după devoțiunea cu Tatăl ceresc, a notat și subliniat în agenda lui, în lecțiune și în devoțional, apoi și-a încheiat viața pe pământul aceasta într-un mod brusc (un accident), ultima discuție cu el fiind o lecție de istorie adventă, începând de la bunicul lui,

Toader Chiriac, continuând cu tatăl lui, Ion Chiriac, oameni ai lui Dumnezeu, apoi vorbind despre Ioan Botezătorul și faptul că Dumnezeu nu a intervenit să-l salveze pentru că Dumnezeu știe de ce...

Ștefan a fost un om care a iubit părtășia cu Dumnezeu, iar cartea de căpătâi i-a fost Biblia. Dedicarea pentru Domnul Hristos i-a adus pace în suflet, fiind o fire veselă și optimistă. Textul lui biblic preferat era Daniel 12:3 – „Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului și cei ce vor învia pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele în veac și în veci de veci.” ■

A consemnat familia.

COSTICĂ RIZEA

A fost odată un om frumos. Lumea se obișnuise să îl vadă îmbrățișând natura și animalele, copacii și oamenii care îl iubeau. Se aduna mulțimea feciorilor, domnilor și doamnelor împrejurul lui ca la o taină mare a unei mese de bucurii nesfârșite și era tristețe mare la ieșirea pe poarta albă,

la despărțirea de el.

Creștinii l-au iubit mult, indiferent de religia de care aparțineau. Miile de oameni luați la „ocazie” spre și din Ciorăști către locașurile orașelelor pierdute printre copaci și lanuri pot spune multe despre omul acesta născut în marea familie valahă Rizea. Am putea scrie o carte de o mie de pagini doar despre convorbirile cu aceștia pe drumul scurt dintre Râmnic și Ciorăști (atunci când nu apăsa tare pe accelerație). Zidurile bisericii lui poartă amprenta mâinilor lui mari, care mânuiau lopata, dar erau atât de delicate cu albinele care roiau împrejurul lui.

A fost odată un om frumos. Atât de frumos, încât albinele îl cunoșteau de departe, îi dăruiau mierea și propolisul hărniciei lor. Când au murit multe dintre ele, grădina se umpluse de lacrimile lui; acum, Costică este doar un sac de lacrimi, de data asta ale noastre, căutând să-l atingă încă o dată, să ridice flacăra memoriei unui om pe care vrem să-l copiem și încă nu putem...

Dar opera unui om este mai mare decât numerele și datele biografiei prin care trecem fiecare. Și caracterul unui om este mult mai semnificativ decât ani, date, zile, evenimente, numere, ecuații, circumstanțe. Dar totuși să mai trecem o dată prin ele.

S-a născut pe pământul acesta la 25 august 1934, la Ciorăști de Vrancea, din părinții Ion și Draguna (nume de basm mioritic). Draguna avea o voce frumoasă și cânta toată ziua în grădina moștenire a celor care vor veni mai târziu. Draguna și Ion s-au iubit mult. Și florile au venit

după aceea: Costică fiind al patrulea din cei nouă copii: Maria, Estera, Cornel, Costică, Gheorghe, Georgeta, Titu, Lina și ultimul, Pavel.

Copil al cercetărilor adolescentine, curios să vadă cum este plămădită lumea naturii, Costică îl descoperă și pe autorul grădinii, pe Dumnezeu, și se botează la 17 ani, matur, știind că există un drum spre înalt. Apoi, când ghiociei își așteptau capetele să vadă primăvara, pe 15 martie 1959, s-a căsătorit ca să prindă zumzetul albinelor și bobocii în floare alături de Neta, aceea care va deveni „Eva” grădinii pe care o știu toți de mulți, mulți ani frumoși, rodnici, plini de muncă, evenimente, natură, prieteni, oaspeți cu grămada, oameni de toate soiurile și filozofiile pământului, foști prieteni cu care făcuse armata, trecători pe strada acum asfaltată, coreligionari, copii care îl strigau „Moșule” numai ca să prindă câteva minute de joacă cu el.... Citea vremea, norii îi erau prieteni cerești: „Deăștia știu, spun că va fi ploaie.” Și așa era. De alții, pe care îi arăta Magda, fata lui, artist fotograf și altistă de mare volum, „canadiana”, spunea: „Ăștia nu, noriiăștia nu,ăștia se duc încolo...”

Louis Aragon scria frumos despre astfel de oameni frumoși: „Tout ce qui est écrit continue de vivre dans l'absence.” (Tot ce este scris despre un om, adică toată viața lui, continuă să trăiască în absența lui.) Faptele, ideile, frumusețea trebuie să continue după trecerea noastră fizică. Altfel nu am fost decât vegetali, cum spune o poetă de-a noastră. La el totul avea umor, voie bună, optimism. Dar joaca se termina în semnificație adâncă, trimitea la ceva anume, te îmbogățește intelectual sau practic, vorbind despre un surub, o găină care șchiopăta, sau un verset din Romani. Era o enciclopedie deschisă, vie, gata de joc umoristic, o satiră, dar nu jignitoare, un sarcasm care te făcea să râzi chiar dacă era vorba despre tine.

Și la sfârșit, ca o surpriză pe care nu a avut-o niciodată, Dumnezeu i-a dat pentru câțiva ani un prieten neașteptat, din lumea necuvântătoarelor: câinele Rex, fidel companion pe cărările grădinii, gata de atac copilăresc, gata de a se cuibări în brațele lungi ale prietenului lui. Au rămas fotografii. Au rămas albinele așteptând deschiderea bobocilor și a trandafirilor. Au rămas prunii din spatele bisericii, cu prunele pescuite de prin iarbă de degetele dibace ale presbiterului. A rămas stăpâna grădinii și fiica ei, așteptând primăvara, și cornul foșnind în jurul vetrei cu oaspeți și cu foc pârbind știuleții de porumb. Am rămas noi, ca o copie stângace, incompletă, plină de dorința de a fi ca el, de a-i urma pașii în grădină și în viață. Iar pe un scaun, ea. O soție model, o „Eva” a grădinii, în negru, care contrastează cu verdele grădinii. Căci nu suntem decât o priveliște minunată pentru oameni când... suntem OAMENI. Pe data de 6 ianuarie 2019, Costică a plecat dintre noi. Vă așteaptă împreună cu trandafirii proaspăt tăiați, la masa negrită de frumoasă a lui Dumnezeu. ■

A consemnat familia.

DOCTRINA BIBLICĂ DESPRE DUHUL SFÂNT (I)

Caracteristicile esențiale ale statutului de „persoană”

Am dori să identificăm, să clarificăm și să descriem elementele constitutive ale unei doctrine cu privire la Duhul Sfânt, a treia Persoană a Dumnezeirii. O vom face într-o serie de articole care vor fi elaborate pe baza unui studiu circumspect al datelor oferite de Sfânta Scriptură. Intenția expresă a autorului este aceea de a-i ajuta pe cititori să-și însușească o convingere informată de Cuvântul lui Dumnezeu despre următoarele trei probleme, dintre care ne vom ocupa doar de prima în acest articol:

- Care este sensul și definiția conceptului de „persoană”?
- Este Duhul Sfânt o „metaforă,” un „simbol” sau este o „persoană”? Dacă este o „persoană,” este El o Persoană dumnezeiască?
- Pot fi adventiștii unitarieni (antitrinitarieni) convinși cu privire la adevărul doctrinei biblice despre Duhul Sfânt?

Ce înțelegem prin conceptul de „persoană”?

Scriptura prezintă două categorii fundamentale de ființe existente în Univers:

1. Ființe personale

- Dumnezeu (Deuteronomul 6:4 cf. Isaia 45:5 cf. Ioan 17:3)
- Îngerii (Geneza 32:1 cf. Matei 24:31; 25:31 cf. Evrei 1:13-14)
- Oamenii (Geneza 1:26-27 cf. 5:1-2)

2. Ființe impersonale

- Animalele (Geneza 1:20-25)

În cele ce urmează trebuie să analizăm și să descriem răspunsul la o întrebare extrem de importantă din punctul de vedere al înțelegerii doctrinei biblice despre Duhul Sfânt:

Ce anume face ca o ființă să fie o „persoană”?

În gândirea omului de rând, „trupul” este acel „ceva” care face ca o ființă să fie socotită a fi o „persoană”. Dacă această gândire este corectă, atunci și animalele sunt „persoane”, deoarece au „trup”. Este evident – pe baza bunului-simț – că nimeni n-ar clasifica și n-ar pune un câine sau un cal în rândul „persoanelor”. Este însă regretabil că unii creștini, inclusiv unii adventiști, îl pomenesc pe Duhul Sfânt în rândul „lucrurilor”, prin negarea statutului Său de „persoană”. Așadar, va fi nevoie să analizăm și să identificăm elementele esențiale ale statutului de „persoană” și apoi să vedem dacă ele se aplică Duhului Sfânt.

Caracteristicile determinate, esențiale și fundamentale ale statutului de „persoană”

Următoarele cinci caracteristici sunt determinate și esențiale, adică sunt definitorii pentru a clasifica o ființă sau o entitate, punând-o în rândul „persoanelor”. Aceste cinci caracteristici esențiale au fost identificate printr-un studiu atent al Scripturii, fiind orientat spre ființa umană, căutând originea și descrierea lor în și prin actul creator al lui Dumnezeu. Așadar, potrivit cu datele oferite de Scripturi, mai ales cele din Geneza și Deuteronomul, am identificat următoarele elemente esențiale ale unei ființe care poate fi numită „persoană”:

1. Conștiința identității de sine (conștiință de sine) (Geneza 2:23)

Ca persoană sunt conștient de mine și știu că sunt om și că, în această calitate, mă știu pe mine însumi a fi autorul acestui articol (deși scriindu-l, am depins de Duhul Sfânt), iar numele pe care îl port exprimă identitatea mea, pe care nu o confund cu nicio altă identitate din Univers. Animalele nu au conștiință de sine și nici conștiința identității proprii, adică ele nu știu că sunt animale și nu oameni.

2. Conștiință morală (Geneza 4:6-7)

Ca persoană, sunt conștient de responsabilitățile mele morale și etice, responsabilități pe care le accept, le îndeplinesc, iar în cazul neîndeplinirii lor accept să fiu tras la răspundere. Așa se face că legile lui Dumnezeu, Cele Zece Porunci, și legile statului au putere normativă în dreptul meu ca om și ca persoană.

Animalele însă nu sunt înzestrate cu această capacitate a asumării unor responsabilități morale, civice sau etice. De aceea, animalelor nu li se cere un comportament responsabil, moral. Actul copulativ (relații sexuale) cu parteneri multipli, în public, nu li se socotește a fi un act imoral de încălcare a poruncii a șaptea. De ce? Fiindcă nu au conștiință morală.

3. Voință liberă (Deuteronomul 30:19)

Ca om, sunt conștient că posed voință de alegere liberă și aleg să o exercit. Or, animalele sunt dominate de *instincte* cărora nu pot să li se opună printr-o alegere liberă, voită. „Voința” animalelor este determinată de factori interni (hormoni) și factori externi (circumstanțe) cărora nu au capacitatea volițională să li se opună.

4. Raționare, planificare, exprimare prin limbaj inteligibil, meditație, imaginație (Geneza 11:6)

Faptul că pot gândi rațional, că pot face planuri pe termen scurt și pe termen lung, că pot să mă exprim oral

și/sau în scris printr-un limbaj gramatical inteligibil, că pot să meditez asupra unui subiect și că pot să-mi imaginez lucruri, persoane, evenimente, adică am imaginație, toate acestea sunt capacități de care dispun și, prin intermediul lor, urmăresc realizarea conștientă a unui scop bine determinat pe care mi l-am propus. Mai mult decât atât, în virtutea acestor capacități, voi fi în stare să analizez, să sintetizez, să aplic mijloace literare, să mă exprim la propriu sau la figurat, într-un mod coerent și consecvent, prezentându-mi planurile și scopurile concepute conștient.

Deși comunică între ele, animalele nu o fac conștient, rațional, imaginativ, cu un scop precis, planificat în prealabil și într-un mod responsabil.

5. Formă sau trup (Geneza 5:1-2)

Ca om, fiind creat de Dumnezeu, existența mea este legată de o anumită formă, contur sau trup.

Animalele, deși au trup, nu sunt persoane, fiindcă nu posedă celelalte patru caracteristici de bază prezentate mai sus.

Concluzie

Este inevitabilă concluzia că cele cinci caracteristici fundamentale ale statutului de „persoană” sunt înrădăcinate și derivă din faptul că omul, spre deosebire de animale, a fost creat de Dumnezeu după „chipul și asemănarea” Dumnezeirii Triunice, așa cum se atestă acest fapt incontestabil în Geneza 1:26-27.

În articolul următor vom examina datele biblice pentru a vedea dacă cele cinci caracteristici esențiale ale statutului de „persoană” pot fi aplicate (și în dreptul) Duhului Sfânt. ■

**CHIPUL DIVIN
ZOLTÁN SZALLOS**

CELE CINCI CARACTERISTICI FUNDAMENTALE ALE STATUTULUI DE „PERSONĂ” SUNT ÎNRĂDĂCINATE ȘI DERIVĂ DIN FAPTUL CĂ OMUL A FOST CREAT DUPĂ „CHIPUL ȘI ASEMĂNAREA” DUMNEZEIRII

Conf. univ. dr. Szallós-Farkas Zoltán,
Universitatea Adventus

reflecții » » » » »

CORONAVIRUS 2020, MOTIV DE MEDITAȚIE

- Continuare de la pagina 10 -

Oare nu sunt aceste cuvinte expresia unei organizații globale, care impune legi globale și toți oamenii se vor supune? Acesta este adevăratul semn al sfârșitului; epidemia este doar începutul ei. Globalizarea, un guvern cu prerogative globale și o lume dispusă să asculte.

Al doilea aspect al crizei actuale este mutația care se face în comportamentul uman. Criza a indus o mare teamă, un sentiment de panică, iar în astfel de situații logica și judecata sănătoasă nu mai funcționează bine. Oamenii din această categorie sunt revoltați, înfuriați și gata să sară pe țapii ispășitori, oricare ar fi aceștia, căci au nevoie de un vinovat. Oamenii sunt dispuși să renunțe la multe din drepturile lor, din libertățile de care s-au bucurat, dar să primească în schimb un dram de siguranță, o garanție că nu li se întâmplă nimic. Ne vindem libertatea pentru siguranță. Și această atitudine este periculoasă, căci într-o zi te vei trezi închinându-te chipului de aur. Oamenii, fie că sunt seculari sau religioși, se îndreaptă spre misticism, spre promisiuni de vindecare oculte sau neverificate științifice. Omul nu este interesat de sursa din care vine, ci doar de rezultat, dacă poate fi vindecat, sau dacă poate rezolva situația, se închină și Diavolului, iar Diavolul știe cum să-i iasă în cale acestui disperat.

Al treilea aspect al crizei va fi o schimbare foarte mare în regulile care privesc comportamentul nostru religios. Omul postmodern devine din ce în ce mai religios, dar mai puțin credincios, adică „doar o formă de evlavie”.

Dacă religia nu este una biblică, bazată pe credință și pe dovezi, atunci ea este mistică, iar misticismul întotdeauna a condus la fanatism și la forme oribile de persecuție. Aspectul mistico-religios va apărea mai devreme sau mai târziu; el se află în spatele acestei pandemii și acest fapt mă sperie cel mai tare.

Ultimul aspect pe care doresc să-l menționez ține de demnitatea și caracterul omului. Crizele induc panică, panica distruge demnitatea omului și-l coboară la comportamentul animalului care fuge de moarte. Panica te ajută să accepți orice schimbare în societate, în comportament și în religia ta. Panica te va include în marea masă de manevră, care execută mișcările la comandă și se supune orbește oricărei directive. Panica îți va pregăti fruntea sau mâna pentru semnul fiarei. Acesta este ultimul act în evenimentele sfârșitului. Când vei accepta acest semn, vei fi un om pierdut, mort, nu ca acela mort din cauza virusului, dar cu speranța învierii, ci mort pentru veșnicie.

Prietene, gândește sănătos! Pandemia de astăzi nu este decât un început al marilor evenimente finale. Nu te speria! Roagă-te, studiază evenimentele finale din Biblie și alte cărți și ia atitudinea corectă. Pregătește-ți fruntea pentru sigiliul lui Dumnezeu. El te va apăra de orice necaz, de virusuri, de foame, de moartea veșnică. Așa să-ți ajute Dumnezeu! ■

Dr. Traian Aldea este pastor pensionar.

PAVEL DESPRE TIMPUL ADVENTULUI

Taina nelegiurii

În a doua epistolă, Pavel arată din nou că se aștepta ca, împreună cu dragii lui tesaloniceni, să fie martor al spectaculoasei reveniri a lui Isus (2 Tesaloniceni 1:6-10). Diavolul însă strecurase pe furiș o mare erezie în biserică, și anume că a doua venire a lui Isus s-ar fi petrecut deja (2 Tesaloniceni 2:1-2) și că avusese loc învierea (2 Timotei 3:17-18), o idee specifică ereticilor gnostici, care respingeau învățăturile biblice despre geneza lumii noastre, despre trup și despre înviere.¹ Nu ne mirăm că, în aceste condiții, ideea învierii reale în trup era greu de admis de către credincioșii din Corint (1 Corinteni 15).

Numai în sens spiritual sau spiritualist ar fi putut „argumenta” cineva că parusia și învierea ar fi avut loc deja. Erezia aceasta însă este foarte populară și astăzi în învățăturile și opiniile multor creștini, care afirmă că este o naivitate să așteptăm în mod literal venirea Domnului, deoarece Isus ar fi venit în slavă (și cu semne!) atunci când a murit pe cruce; sau ca judecător împotriva Ierusalimului la anul 70; sau prin victoria creștinismului în Imperiul Roman; sau atunci când fiecare suflet se convertește; sau atunci când creștinul moare; sau când societatea se îmbunătățește.²

După mai mult de trei secole de la Pavel, teologii latino-africani Tychonius și Augustin au lansat o interpretare spirituală a primei învieri și a Împărăției. Împărăția reprezentată de piatra din Daniel 2 ar fi fost inaugurată de prima venire a lui Isus și ar fi instaurat domnia „(a)milenială” a lui Hristos (Apocalipsa 20) prin Biserica Catolică³ – „Cetatea lui Dumnezeu”, care era destinată să domnească peste capetele încoronate ale lumii. Acesta a fost modelul „spiritual” al revenirii lui Hristos, care s-a politizat în mod natural și care a fost urmat de o mare parte a creștinătății, prin nesfârșitele secole întunecate și sângeroase ale vechiului regim.⁴

Descoperirea apostolului Pavel din 2 Tesaloniceni este extrem de importantă, deoarece există o legătură strânsă între erezia spiritualistă pe care o menționa și „taina fărădelegii”, despre care urma să vorbească.

Interpretare depășită, după KJV

Mai întâi însă este nevoie să clarificăm aici o chestiune de traducere. Pionierii noștri americani, folosind Biblia King James, care aici spune: „as that ... is at hand” (ca și cum... *ar fi aproape*), au înțeles că Pavel îi mostra pe tesaloniceni pentru credința în apropiata venire a Domnului.⁵ Textul original (*hōs hoti enēsteken*) înseamnă, în mod literal, „ca și cum ar fi de față”, ceea ce Cornilescu a tradus bine („ca și cum ar fi venit chiar”).⁶

Prin urmare, nu credința în parusia apropiată este blamată aici de Pavel, ci credința că „ziua Domnului a venit deja”. Apostolul argumentează că ziua Domnului nu va veni înainte de împlinirea profețiilor care trebuie s-o preceadă:

• „Taina fărădelegii” acționând deja pe la anul 52, data scrierii epistolei (2 Tesaloniceni 2:7).

• „Apostazia”⁷ – renegarea credinței și răzvrătirea (2 Tesaloniceni 2:3) – și îndepărtarea obstacolului (imperiul păgân).⁸

• „Arătarea omului nelegiurii”, sau „parusia nelegiuitului” („fiul pierzării”, Ioan 17:12), „oponentul”, care într-atât se înalță pe sine peste tot ce se cheamă divin și augur, încât se așază în templul lui Dumnezeu, arătându-se ca Dumnezeu (2 Tesaloniceni 2:3-4). Succesul îi va fi asigurat de false charisme, de minuni satanice și înșelăciuni (2 Tesaloniceni 2:9-10). Va fi distrus la parusia lui Hristos (2 Tesaloniceni 2:8).

Scenariul de mai sus nu prevede un timp precis, în care toate aceste evenimente să se desfășoare. Istoria, jucată de oameni mari și mici care cred că o stăpânesc, este totuși sub controlul lui Dumnezeu. El putea prelungi sau putea scurta zilele imperiului păgân, după dorință. Prin urmare, acest obstacol nu era o problemă dacă între timp s-ar fi realizat planul lui Dumnezeu de evanghelizare a lumii. Observați că, în previziunea lui Pavel, nelegiuitul care urma să-și joace numărul înainte de parusia lui Hristos pozează ca individ, nu ca o instituție care domină secolele. Iar acest ins nu este Diavolul însuși, ci este unul susținut prin artificii ale Diavolului.

Această „taină a nelegiurii”, care deja începuse să lucreze în timpul apostolului, pentru a cauza apostazia și punerea în scenă a oponentului lui Hristos (antihrist = „vice-hristos”), nu putea fi nici Papalitatea – aceasta avea să apară după secole! – ci era, cel mai probabil, gnosticismul, care renega creștinismul biblic, interpretându-l în sens spiritual. Gnozele mistice, deși respinse oficial, aveau să fie acceptate în spirit de către mulți părinți și învățători ai bisericii, ducând la rezultatele istorice cunoscute: doctrina nemuririi sufletului și cultul sfinților; ostilitatea față de Vechiul Testament, sâmbătă, poporul evreu; înmulțirea și interpretarea magică a sacramentelor (tainelor) și, în fine, autoritatea omului (episcop, sinoade, tradiții) mai presus de a lui Dumnezeu.

Pavel și profeția lui Daniel

Scenariul profetic descris de Pavel în 2 Tesaloniceni 2:2-10 are relații cu profeția lui Isus din Marcu 13:14, cu referința lui Ioan la venirea lui antihrist (1 Ioan 2:18), ba chiar și cu profeția lui Ezechiel (28:2). Dar sursa cea mai importantă a lui Pavel este în profețiile lui Daniel. Acolo avem rolul profetic al „nelegiurii”/„răzvrătirii” pustiitoare (Daniel 8:12-13 NTR), care ia locul „jertfei necurmate” a Crucii lui Isus (11:31; 12:11). Acolo se descoperă o nouă putere, diferită și stranie, care răsare din capul fiarei romane și este ostilă poporului și Legii lui Dumnezeu (7:8,24,25). Oponentul acesta se înalță mai presus de orice divinitate (11:36), excelează în viclenie (Daniel 8:23,25a) și va fi distrus la venirea lui Hristos.⁹

Profețiile codificate ale lui Daniel descriu timpul foarte comprimat: un animal, cu viața de 10-15 ani, reprezintă o supraputere, care străbate secolele (Daniel 7:23; 8:20-21); o zi apocaliptică reprezintă un an istoric (Daniel 9:24; Ez. 4:6). Pe vremea lui Pavel, codul zi-an nu fusese încă aplicat la perioadele de 1260, 1290, 1335 și 2300 „zile”, deoarece Dumnezeu pecetluisese taina timpului (Daniel 8:26; 12:4,9).¹⁰ Prin urmare, nicio cifră din cartea lui Daniel nu suna foarte amenințător pentru primii creștini. Pavel a înțeles că al patrulea imperiu păgân (Roma) va face loc cornului nelegiuit.¹¹ Îngerul l-a introdus ca pe un domnitor individual, care persecută pe credincioși trei ani și jumătate. Nu se întrevedea atunci o „eră creștină” și nici un „Ev Mediu” nu-l împiedica pe apostol să creadă cu tărie că mai are de așteptat „foarte puțin timp” (Evrei 10:37).

Mulți credincioși sinceri își imaginează că un profet inspirat de Dumnezeu trebuie să știe toate tainele, tot adevărul cu privire la viitor, dar nici Isus nu știa decât ce I se descoperea.¹² În ce privește viitorul, observăm că nici îngerii, care știu mai multe decât profeții, nu divulgă totul de la început. În urma insistențelor lui, Daniel a primit informații suplimentare, pentru noi de mare ajutor, dar el nu și-a putut satisface curiozitatea. Îngerul i-a spus mai întâi că fielele din

vedenii sunt „împărați” (Daniel 7:16-17), dar la insistența lui i-a spus că „fiara a patra este a patra împărăție” (7:19,23).

Asemenea îngerului interpret din vedenia lui Daniel, Pavel a transmis în pasajul din 2 Tesalonicieni un scenariu profetic comprimat, compatibil cu promisiunea lui Isus că va reveni în aceeași generație. Dar Pavel a adus în această profeție și unele informații noi, despre care Daniel nu spusese nimic. Pavel divulgă secretul că acel corn nu va fi, pur și simplu, un alt împărat roman, ci un lider care se va ridica pe valul apostaziei, nu din iudaism, nici din ateism sau masonerie, ci din creștinătate; și care se va instala în biserică.¹³ Profeția lui Pavel era condiționată în ce privește timpul; ea s-a realizat într-o manieră uluitoare, dacă o privim în retrospectivă, dar greu de surprins de către generațiile care au fost pe valul apostaziei. Ca să zicem așa, istoria bate profeția.

Pavel are și alte profeții în care vorbește despre „zilele din urmă”. Acestea vor fi comentate în numărul următor. ■

Florin Lăiu este profesor de Biblie pensionar.

¹ Ronald E. Heine, *Classical Christian Doctrine*, Baker Academic, Grand Rapids, Mich., 2013:159. Gnosticismul (de la *gnosis* = știință/cunoaștere mistică) a fost o mișcare spiritualistă, reprezentată de o mulțime de curente inspirate din filozofia neoplatonică și din dualismul oriental, în contrast cu teismul biblic. Gnosticii au reinterpretat Evanghelia în stilul teosofiei sau al curentului New Age de astăzi. Deși gnosticismul a înflorit în secolele II-III, este evident că în forme incipiente a atacat și biserica primului secol (1 Tim. 6:20; 1 Ioan 4:2; 2 Ioan 7).

² Asemenea teologizări sunt astăzi foarte populare în creștinismul liberal, în bisericile catolice și vechi-protestante. De obicei poartă numele de „preterism”, „escatologie realizată” sau „imanentizarea escatonului”. Există și confesiuni religioase care cred că revenirea lui Isus este deja realizată (spirituală, nevăzută sau întrupată de diverși indivizi care se dau drept Hristos). Shakerii au afirmat că a doua venire s-a realizat în persoana „Maicii Ann Lee”; Rosicrucienii cred că a doua venire a lui Isus este în suflet; Swedenborgienii cred că a doua venire s-a realizat spiritual începând cu iluminarea lui Swedenborg; baha'ii cred că a doua venire s-a realizat în persoana lui Bab și a lui Baha'u'llah; și mulți alții. Martorii lui Iehova învață că Isus a venit deja în 1914, ca „prezență spirituală”; Rastafarii cred că Isus a revenit ca „Hristos cel negru” în persoana împăratului etiopian detronat Haile Selassie; în diverse religii de inspirație indiană, Isus S-ar fi reîncarnat în persoana unor faimoși guru.

³ Până la anul 1054, Biserica Catolică însemna Biserica „întreagă”, oficială, „sobornicească” (care recunoaște sinoadele ecumenice ale ortodoxiei).

⁴ En. Wikipedia “The City of God”; Craig L. Blomberg, *From Pentecost to Patmos*, B & H Publishing, Nashville, TN, 2006:519; Antonio Fuentes, “Daniel”, pe blogul Catholic Answers, 8/1/1992 - www.catholic.com/magazine/print-edition/daniel.

⁵ John N. Andrews, *The Advent Review and Sabbath Herald*, Saratoga Springs, 1851 (Sept. 2, p. 21; Dec. 23, p. 1851). Interpretarea a fost apoi preluată de E.G. White în *Sketches From the Life of Paul*, 116-117 (1883) și în *Istoria faptelor apostolilor* (en. 1911), pp. 264-266. În ediția română, textul biblic din 2 Tes. 2:2 este citat după Cornilescu, așa încât se contrazice cu explicația autoarei, care se potrivea doar la traducerea KJV. Citirea tradițională din KJV, precum și interpretarea asociată au supraviețuit până astăzi, vezi Hans LaRondelle, “Paul’s Prophetic Outline In 2 Thessalonians 2”, Andrews University Seminary Studies, Spring 1983, Vol. 21, No. 1, 61. (prezent online).

⁶ Noua Biblie KJ a reparat această greșeală (“as though the day ... had come”). De fapt, sute de traduceri biblice în toate limbile au respectat aici textul grecesc. Cele mai vechi traduceri care s-au abătut de la text sunt: Vulgata lui Ieronim și Siriaca, ambele din secolul al V-lea. Vulgata (foarte mult timp dominantă în lumea catolică) a influențat câteva traduceri biblice, inclusiv cele mai vechi traduceri protestante în limba engleză (TNT1534, PNT1595, GNV1599, KJV1611, SVV1637, WEB1833, NOY1869, ASV1901) și desigur, unele traduceri catolice (ACF1753, ESS1824, RV1960, NAB1970, CAB2003). Există însă și traduceri ortodoxe care se abat de la textul grecesc: Biblia de la București 1688 („ca cum ar fi aiave aceea zi”), Biblia Sinodală Rusă (ESO1996), posibil și altele.

⁷ Gr. *apostasía* = renegare (1 Mac. 2:15; FA 21:21), răzvrătire (Iosua 22:22), trădarea încrederii (2 Cron. 29:19), dezertare (Ier. 2:19).

⁸ După cei mai vechi autori creștini, obstacolul pe care apostolul se abținea să-l menționeze în scris (2 Tes. 2:5-6) era Imperiul Roman. (F.F. Bruce, “Paul and ‘The Powers That Be,’” *Bulletin of the John Rylands University Library of Manchester*, 66; 1984:78-96).

⁹ Dan. 7:26; 8:25b; 11:45; 12:1; 2 Tes. 2:8.

¹⁰ În iudaismul antic, codul zi-an a fost aplicat la cele 70 de săptămâni. Toți marii rabini medievali, începând cu Nahawendi (evreu persan, sec. IX), aplicau codul zi-an la toate profețiile din Daniel. Printre creștini, codul zi-an a început să fie aplicat cu mare economie, în special în Occident, din secolul al V-lea. Joachim de Flora (sec. XII) a fost primul care a aplicat codul zi-an la cele 1260 zile, gândind că anul 1260 de la Hristos va aduce o nouă eră, a Spiritului Sfânt. În sec. al XV-lea, învățații ortodocși bizantini aplicau acest cod de interpretare la unele profeții, iar în sec. XVI, corespondența zi-an era cunoscută în literatura clasică chineză. În protestantism, codul zi-an a fost coloana vertebrală a sistemului de interpretare istoricist, unanim acceptat, în timp ce teologia catolică îl abandona. Chiar savanți ca John Napier și Sir Isaac Newton, au aplicat codul zi-an în studiul profețiilor. După anii 1800, cele 2300 zile din Daniel 8 au fost interpretate de zeci de comentatori ca tot atâția ani care aveau să se încheie între 1843-1847. Concomitent, interesul pentru perioadele profetice s-a manifestat și în spațiul islamic, unde cele 1260 zile au devenit 1260 ani ai erei islamice, care se încheiau în 1844 – an care a devenit începutul erei Baha'i. Din nefericire, codul zi-an a fost abandonat de majoritatea teologilor, inclusiv evangheliști, după 1847; cu excepția adventiștilor, a unor ramuri adventiste și a Studenților Bibliei / Martorilor lui Iehova.

¹¹ H. LaRondelle, op. cit. 64.

¹² Mat. 20:23; 24:36; Marcu 13:32; Faptele 1:7; Ap. 1:1.

¹³ Ef. 2:21; 1 Tim. 3:15; Ev. 3:5-6; 10:21; 1 Pet. 2:5; 4:17, cf. Ez. 9:6. Biserica aparține sanctuarului ceresc (Ap. 21:2-3, 16, cf. 1 Împ. 6:20; Dan. 8:10-14; Gal. 4:26; Ex. 15:17; Ev. 11:10, 16; 13:14). Orice atac asupra credinței și a bisericii este călcarea în picioare a sanctuarului ceresc (Ap. 11:1,19).

ÎN MIJLOCUL MOLIMEI, SĂ RĂMÂNEM OAMENI!

Sunt teolog ortodox și știu că, împotriva noii molime, singurul vaccin este solidaritatea. Am onoare să mă fac sol al mesajului rostit de pastorul Aurel Neațu, președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România:

„(...) Experiența pe care o trăim ne arată cât de repede se pot schimba lucrurile în societatea de astăzi. Ceea ce ieri era de neconceput se întâmplă acum. Este o lecție puternică pentru noi, pentru copiii lui Dumnezeu (...). Este timpul, mai mult ca oricând, să rămânem uniți și să fim solidari. Să ne încredem în Dumnezeu și să le oferim celor apropiați dovezi ale credinței noastre. Nu doar să-i încurajăm și să ne rugăm pentru ei, ci să facem lucruri concrete. (...), să arătăm că ne pasă. Lucrurile care altădată puteau fi percepute ca lucruri mici, astăzi pot fi privite ca

fapte de eroism: să cumperi medicamente sau alimente pentru cineva, să ajuți un bătrân, o persoană cu vulnerabilități sunt lucruri pe care am putea să le facem în perioada aceasta.

Liderii bisericii, pastorii ar trebui să fie în prima linie, în primul rând, aproape de membrii bisericii, aproape de toți cei care sunt în nevoie. Este un timp în care suntem chemați să dăm dovadă de responsabilitate, de calm, de înțelegere, să arătăm respect față de cei de lângă noi. La finalul acestei perioade este important, atunci când vom trage linie, să privim în urmă și să constatăm că am rămas oameni (...).

Doar solidaritatea ne poate vindeca.” ■

**„DACĂ SLĂBEȘTI ÎN
ZIUA NECAZULUI, MICĂ
ÎȚI ESTE PUTEREA”
(PROVERBELE 24:10)**

Articol scris de **Lelia Munteanu**
și publicat de agenția de știri MEDIAFAX pe data de 14.03.2020
<https://www.mediafax.ro/editorialistii/comentariu-lelia-munteanu-in-mijlocul-molimei-sa-ramanam-oameni-18985620>

CU MASCĂ, DAR FĂRĂ TEAMĂ, ÎN LINIA ÎNTÂI

În aceste zile deosebit de grele, nu puțini sunt „eroii” care luptă în prima linie.

Vreau să-i remarc și eu pe acești oameni care, dotați sau nu cu echipament, au rămas pe baricade, ajutând semenii să supraviețuiască. Rolul soldatului din filmul regizat de Mel Gibson – *Fără armă în linia întâi* – se repetă și astăzi prin acești oameni. Unul dintre ei este și dr. Ana Mationi, medic neurolog, membră a Bisericii Adventiste din Caransebeș, o persoană specială chemată de Dumnezeu să ajute semenii în situații grele. Merită remarcați și farmaciștii și vânzătorii din magazinele alimentare, care-și fac datoria în orice situație, cum sunt Monica Berejneg și Flory Szekely.

Ne rugăm ca Dumnezeu să le binecuvânteze cu sănătate și putere de muncă, astfel încât să depășim cu bine această perioadă critică. Mult respect! ■

A consemnat **Puiu Szekely**, prezbiter Biserica Adventistă Caransebeș

CUTIUȚA CU FĂGĂDUINȚE

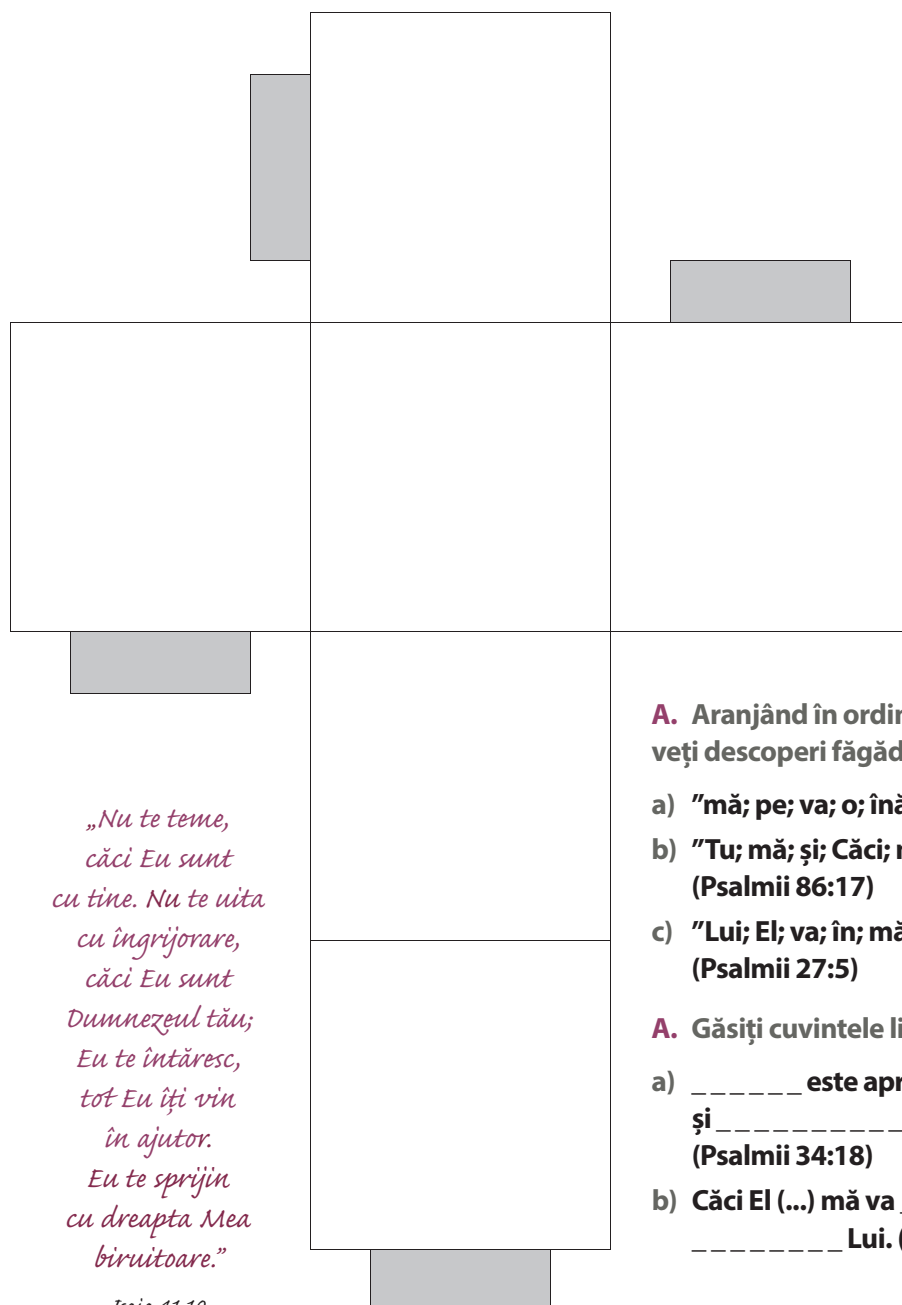
Vă oferim șablonul unei cutii pe care o puteți face singuri sau împreună cu părinții voștri, din carton colorat sau, pur și simplu, dintr-o coală de hârtie.

Pereții exteriori îi puteți desena sau colora după cum doriți. Iar în interior puteți pune în fiecare zi câte o făgăduință pe care o găsiți în Biblie, sau în jocul de mai jos.

**MIELUSEII
TURMEI
ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu este
director asistent în cadrul
Departamentului Copii,
Uniunea de Conferințe.

„Nu te teme,
căci Eu sunt
cu tine. Nu te uita
cu îngrijorare,
căci Eu sunt
Dumnezeul tău;
Eu te întăresc,
tot Eu îți vin
în ajutor.
Eu te sprijin
cu dreapta Mea
biruitoare.”

Isaia 41:10

„«Pot să se mute
munții, pot să se cla-
tine dealurile, dar
dragostea Mea nu se
va muta de la tine, și
legământul Meu de
pace nu se va clătina»,
zice Domnul, care are
milă de tine.”

Isaia 54:10

**A. Aranjând în ordinea corectă următoarele cuvinte
veți descoperi făgăduințe importante:**

- a) "mă; pe; va; o; înălța; El (...); stâncă." (Psalmii 27:5)
- b) "Tu; mă; și; Căci; mă; ajuți; Doamnel; mângâi" (Psalmii 86:17)
- c) "Lui; El; va; în; mă; necazului; ziua; ocroti; în; coliba" (Psalmii 27:5)

A. Găsiți cuvintele lipsă din făgăduințele următoare:

- a) _____ este aproape de cei cu inima _____
și _____ pe cei cu duhul _____.
(Psalmii 34:18)
- b) Căci El (...) mă va _____ sub acoperișul
_____ Lui. (Psalmii 27:5)

ADRA România pe frontul slujirii

3558 persoane primesc ajutor
în cea de-a șasea săptămână de implementare
a proiectului ADRA „Sprijin umanitar COVID-19”.

Implică-te și tu!

Cei care doresc să se alăture echipei ADRA România în proiectul „Sprijin umanitar COVID-19” se pot implica prin:

- » voluntariat (vă puteți adresa coordonatorilor de proiecte ADRA la nivel regional);
- » donații materiale (produse de igienă);
- » donații financiare în conturile ADRA (cu precizarea proiectului);
- » donații direct pe site-ul adra.ro/doneaza, prin specificarea proiectului la destinații.

